

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

«ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ» — ORGANE DE L'ASSOCIATION DES EMPLOYÉS DE LA BANQUE NATIONALE DE GRÈCE

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ροδσβετ (Ακαδημίας) 60 — Τηλ. 27.954

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΝΙΚΗΤΑΣ Δ. ΤΣΑΪΛΑΣ

16-31 Δεκεμβρίου 1949
Έτος Δέκατον πέμπτον (Περίοδος Β') — Αριθ. 4

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΟΡΤΗ

Η ημέρα της ενανθρωπίσεως του θεού εύρισκε την Έλευθεράν. Δεν την εύρισκε άσπαίρουσαν υπό τὸ φάσ- του ἐφιάλτου μιάς τρομακτικῆς εἰς ἑκτασιν προδοσίας ἐν ἐπαγματοποιεῖτο ἡ Ἑλλάς θὰ εἶχεν ἐξαλειφθῆ ἀπὸ ὕπου γῆς.

Ὁ αἷμα τῶν τέκνων της ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα διὰ μίαν ἡ φιλίαν. Αἱ ἀσύλληπτοι θυοῖαι τοῦ λαοῦ της ἔδωκαν τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Ἑλλάς εἶναι νικητρία ἀλλὰ πλήρης βαρυτάτων καὶ τραυματίων τραυμάτων. Αἱ χινοῦσαι εἰς ὀλόκληρον τὸ τῆς πληγαὶ ἔχουν ἀνάγκην δραστικῶν φαρμάκων ὥστε νηθῆ νὰ σταθῆ εἰς τὰ πόδια της καὶ νὰ εἰσελθῆ εἰς τὸ στά- τῆς ἀναρρώσεως. Ἡ ἐξεύρεσις τῶν φαρμάκων θὰ ἀπαι- ἀπὸ τὸν λαὸν της Ἑλλάδος καὶ νέας θυοῖας. Καὶ αὐταὶ ναὶ βαρεῖαι, ὀδυνηραί. Τὸ θάρος ὅμως, ἡ θαυμαστὴ ἐγ- ἔρησις καὶ ἡ προθυμία πρὸς θυοῖας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τὴν χώραν του, ἀποτελοῦν ἀνεξάντλητον πηγὴν. Ἀπ' αὐτὴν τε ἠντλησῆ ἡ Ἑλλάς τὴν ζωὴν της ὥστε νὰ μὴν ἀθά- ἑπὶ χιλιετηρίδας. Καὶ ἀπὸ αὐτὴν θὰ ἀντλήσῃ καὶ πάλιν τῆς χρειάζεται διὰ νὰ συνεχίσῃ τοὺς ἀγῶνας της ὑπὲρ τῶν ὠν ἰδεῶν ποὺ γεμίζουν τὴν λαμπρὰν ἱστορίαν της, ἱστο- ποῦ εἶναι ταυτοχρόνως καὶ ἡ ἱστορία τῆς πολιτισμένης ὀπότητος καὶ βάθρον τῆς εὐγενικῆς διδασκαλίας τοῦ Ναζωραίου.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΪΛΑΣ

ΠΡΟΟΔΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Β' (Τελευταῖον)

Τοῦ Προέδρου τοῦ Ο.Τ.Ε. κ. Κ. ΓΟΥΝΑΡΑΚΗ

πως εἰς πολλοὺς ἄλλους το- ὕτω καὶ εἰς τὸν τηλεπικοινων- ἡ Ἑλλάς δύναται νὰ χαρα- ἰθῆ ὡς καθυστερημένη χώρα. π. χ. τὴν 1 Ἰανουαρίου 1948 τοῖχι 1 τηλεφῶνον κατὰ μέ- ρον εἰς 38 κατοίκους τῆς γῆς, 1 κατοίκους τῶν Ἠνωμένων εἰδῶν τῆς Ἀμερικῆς, 1 εἰς 5 οὺς καὶ 1 εἰς 120 Ἕλληνας. ἐνέστεραι εἶναι αἱ ἑλληνικαὶ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς κλάδους ἡλεπικοινωνίας.

Ὅτο δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐκπλή- ραθῶς τῆς τηλεπικοινωνια- βαλλόμενος κατὰ χώρας θὰ ἡ ο νὰ χρησιμεύσῃ, μεταξὺ ἄλ- ριτηριῶν, ὡς δείκτης τῆς οἰ- κικῆς τῶν εὐρωστίας. Ἡ Ἑλ- τῶχῃ εἰς κεφάλαια καὶ εἰς οὺς καὶ μακροὺς ἀποδουθεῖσας ὑπάρξεως ἀπὸ τῆς ουστᾶ τοῦ ἐλευθεροῦ κράτους, δὲν ὄθως νὰ ἀξιοποίησῃ ἐπαρκῶς πλουτοπαραγωγικούς της πό- καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν οἰκονο- τῆς. Ἀφορῆτος στενότης ἔχα- ριζε πάντοτε τὰ οἰκονομικὰ κράτους, τὸ ὅποιον ἴσκει τὴν ἄλλωσιν τοῦ τηλεγραφικοῦ ἡλεπικοινωνιακοῦ μονοπολίου. Ὑπὸ τῶν δρους δὲν εἶναι δυσεξή- , διατὶ ἡ ἀρμοδία κρατικὴ ὅ- ρια δὲν ἠδυνήθη μέχρι σήμε- ᾶ διαθέσῃ τὰ ἀναγκαῖα κεφά- καὶ τὴν ἀπαιτουμένην ὀργά- διὰ νὰ ἐφοδιάσῃ τὴν χώραν ἰκανοποιητικὸν σύστημα τη- ρινωνίας.

ἡλεκτρικὴ τηλεγραφία εἰσή- τῆς τὴν Ἑλλάδα τὸ 1859, ἡ ἀ- τηλεφωνία τὸ 1894, ἡ ὑπερα- τὸ 1913. Ὁ πρῶτος παράκτιος ὁδὸς ἀσφυμάτου ἐγκατεστάθη 11. Ἡ πρόδοσις ὑπῆρξεν εἰς ὀ- τῶς τομεῖς σταθερά, πλην ἡ παρὰ τὰς προσπάθειαις τῶν ὠν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, πο- ἀδεῖα. Ἀποφασιστικὸν βῆμα οῦ ἔγινε τὸ 1878, ἐπὶ Κυβερ- ᾶλεξάνδρου Κουμουνοῦ- διὰ τῆς ἀναλήψεως ὑπὸ τῆς νικῆς ἐταιρείας «Ἡσπερν Τέ- ἀφ Κόμπαν» ἐνός σημαντι-

κοῦ τομέως τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ Ἑταιρεία αὕτη συνε- πλήρωσε τὸ ὑποβρυχίον δίκτυον τῆς Ἑλλάδος καὶ ὀργανώσε συστημα- τικῶς τὰς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑ- ποβρυχίους τηλεγραφικὰς ἐπικοινωνίας. Δεύτερον ἀποφασιστικὸν βῆ- μα συνετελέσθη τὸ 1930 διὰ τῆς ἰ- δρύσεως τῆς «Ἑλληνικῆς Τηλεφω- νικῆς Ἑταιρείας». Ἔργου τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ Ἐλευθερίου Βενι- ζέλου, συνεχισθέντος πρὸς τὴν ὀρ- γανωτικὴν κατεῦθυνσιν ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς σημερινῆς Κυ- βερνήσεως κ. Κωνσταντίνου Τσαλ- δάρη. Ὅτι ἔχομεν σήμερον εἰς τὸν τομέα τῆς ἀστικῆς τηλεφωνίας, ὀφείλεται εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ τεχνικὴν δρᾶσιν αὐτῆς τῆς ἐται- ρείας. Τρίτον σημαντικὸν βῆμα πρόδοῦ ἔγινε τὸ 1937, ἐπὶ Κυβερ- νήσεως Ἰωάννου Μεταξᾶ, ὅτε τὴν ἔταιρειαν «Ἡσπερν» διεδέχθη ἡ ἐ- πὶσῃς βρετανικὴ ἔταιρεία «Κέιμπλ εντ Ουάιτλες», ἡ ὀποία ἀνέλαβε καὶ τὴν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ρα- διοηλεκτρικὴν τηλεπικοινωνίαν. Ἡ ἔταιρεία αὕτη, ἐφωδίασε τὴν χῶ- ραν μὲ ἄρτιον ἐξοπλισμὸν καὶ ὀρ- γάνωσιν ἐπιτυχῶς τὴν ἀναληφθεῖ- σαν ὑπ' αὐτῆς ὑπηρεσίαν. Τὸ τέ- τартον ἀποφασιστικὸν βῆμα ἐπιτε- λείται, ὡς ἐλπίζομεν, σήμερον, διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ο.Τ.Ε., εἰς τὸν ὀ- ποῖον, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1049 ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1949 νομοθετι- κοῦ διατάγματος, συγχωνεύονται ἄπασαι αἱ τηλεπικοινωνιακαὶ ὑπηρε- ρεῖαι, αἱ διεξαγόμεναι μέχρι σῆ- μερον τῶσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Τ.Τ.Τ. ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Τηλεφωνικῆς Ἑταιρείας. Αἱ ὑπηρε- σίαι τῆς «Κέιμπλ εντ Ουάιτλες» θὰ ἀναληφθοῦν ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Ο.Τ.Ε., εὐθὺς ὡς ἐκπνεύσῃ ἡ προνομιακὴ τῆς σύμβασις.

Ἡ ἰδρυσις τοῦ Ο.Τ.Ε. ἦτο ἀναγ- καία. Ἡτο πράγματι κοινὴ ἡ πε- ποιήσῃς ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐνιαίας ἀντιμετωπίσεως τῶν συναφῶν οἰ- κονομικῶν, τεχνικῶν καὶ διοικητι- κῶν προβλημάτων θὰ καθιστατο δυνατὴ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἑλληνικῆς τηλεπικοινωνίας συμμετρῶς πρὸς

Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ Κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΟΜΙΛΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΜΑΣ

Συνέντευξις πρὸς τὸν συνεργάτην τῆς «Τραπεζιτικῆς» κ. Εὐαγγ. Γκουζούλην

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀνταρσίας καὶ τὴν ἐπάνοδον τῆς χώρας εἰς τὴν ὀ- μαλὴν εἰρηνικὴν ζωὴν, ὀλόκληρον τὸ κέντρον τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Κυβερνήσεως τρέφεται πλέον—τῆ συνδρομῆ καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς βοήθειας— πρὸς τὴν Ἀνασυγκρότη- σιν.

Ἡ Ἑλλάς ἡ ὀποία ἐπὶ ἐννέα ὀ- λόκληρα ἔτη ἀπὸ τοῦ πολέμου 1940—41, καὶ μετέπειτα κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ τελευταίον κατὰ τὸ κίνημα καὶ τὴν ἀνταρσίαν, ὑπέφε- ρε τὰ πάνθενα καὶ ἡγαγκάσθη νὰ νὰ σταματήσῃ τὸν ρυθμὸν τῶν ἐκ- τελουμένων ἔργων, ἡδὴ ἀρχίζει νὰ

ἐπιδίδεται ἀπερίσπαστος καὶ μὲ τα- χὺν ρυθμὸν εἰς τὴν ἀνασυγκρότη- σιν της.

Ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀνασυ- κροτήσεως ἕνα μέγα μέρος ἐκτε- λείται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Δημο- σίων Ἔργων, τοῦ ὀποῖου προῖστα- ται σήμερον, ὁ Ὑπουργὸς κ. Νικο- λαΐδης, ὅστις θὰ ἡδύνατο ἀσφαλῶς νὰ καυχῆθῃ διὰ τὸ ἔργον του. Διό- τι παρὰ τὰς γνωστὰς ἀντιξοότητας αἱ ὀποῖαι ἰδιαιτέραν ἀπήχησιν εἰ- χον εἰς τὰ ἐκτελούμενα εἰς τὴν ὕ- παιθρον ἔργα τοῦ Ὑπουργείου Δη- μοσίων Ἔργων, ἐν τούτοις συνετε- λέσθησαν πολλὰ καὶ τὰ ἔργα ὀχι μόνον δὲν ἐσταμάτησαν, ἀλλὰ προ- ὤδυσαν περισσότερον ἀπ' ὅτι ἀ- νεμένοντο.

Ἄλλ' ἄς ἰδῶμεν πῶς ἐκθέτει τὸ συνετελεσθὲν ἔργον ἀνασυγκροτήσε- ως καὶ τί προβλέπει διὰ τὸ ἐγγὺς μέλλον ὁ Ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων Ἔργων κ. Νικολαΐδης.

Τὸν ἐρωτῶμεν:

— Ἀπὸ πότε ἀρχίζει τὸ ἔργον τῆς ἀνασυγκροτήσεως;

— Ἡ ἀνασυγκροτήσις εἰς τὸν το- μέα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Δημοσί- ων Ἔργων, ἡτις περιλαμβάνει τὴν συγκοινωνίαν (ὀδοποιεῖται, γεφυρο- ποῖται καὶ λιμένας), ὡς καὶ τὰ ὕ- δραυλικά ἔργα, ἤρξατο κυρίως ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ συνεχι- ὄσθη μὲ ἐντονώτερον ρυθμὸν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἀμερικανικῆς βοή- θειας, ἡτις τὸν Ἰούνιον τοῦ 1947.

ΤΑ ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΑ ΕΡΓΑ

— Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ποῖα ἔργα ἐξετελέσθησαν;

— Τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα κατὰ τὸ ἀνωτέρω διάστημα ἐγένοντο μὲ τὸν κάτωθι ρυθμὸν:

Εἰς τὸν τομέα τῆς ὀδοποιίας καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1945—1947 κατε- σκευάσθησαν 586 γέφυραι μεγάλαι καὶ 8.763 μικραί. Ἀνεκαινίσθη καὶ συντηρήθη ὀδικὸν τμήμα τῆς χώρας μήκους 4000 χιλιόμε- τρων. Διὰ τὰ ἔργα ταῦτα διετέθη ποσὸν 27.000.000.000 δραχμῶν. Ἐξ ἄλλου κατὰ τὰ ἔτη 1948— 1949 ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημο- σίων Ἔργων καὶ τῆς Ἀμερικανι- κῆς Ἑταιρείας «Ἄτκινσον» ἀνεκαι- νίσθη τὸ ὀδικὸν δίκτυον τῆς χώρας ἀπὸ Ἀθηνῶν μέχρι Θεσσαλονίκης μέχρι συνόρων καὶ ἀπὸ Θεσσαλο- νίκης μέχρι Σερρών. Ὅμοιως ἐκ Θεσ- σαλονίκης πρὸς Ἀνατολὰς μὲν μέ- χρι Κομοτινῆς καὶ πρὸς δυσμὰς ἐκ Θεσσαλονίκης πρὸς Ἐδεσσαν καὶ Φλώριναν. Ἐπίσης ἐκ Βόλου μέ- σφ Λαρίσης πρὸς Τρίκκαλα, ἐξ Ἰω- αννίνων πρὸς Πρέβεζαν καὶ Ἄρταν καὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον: ἐξ Ἀθη- νῶν πρὸς Κόρινθον—Πάτρας καὶ Κόρινθον—Τρίπολιν. Ἐξ ἄλλου συν- ἐπληρώθη ἡ κατασκευὴ τῶν ὀδῶν Κοζάνης—Καστοριῆς καὶ Κοζάνης—

Βεύης πρὸς Φλώριναν, Δράμας— Σερρών καὶ ἕνα μέρος Θεσσαλονί- κης πρὸς Ἀμφίπολιν.

Η ΟΔΟΠΟΪΑ

— Ποῖαι ἄλλαι ὀδοὶ εὐρίσκονται ὑπὸ κατασκευὴν ἢ θὰ ἐπισκευα- σθῶσιν;

— Εἰς τὴν Πελοπόννησον εὐρί- σκονται ὑπὸ κατασκευὴν αἱ ὀδοὶ ἀπὸ Πατρῶν πρὸς Πύργον καὶ Τρι- πόλεως πρὸς Καλάμας καὶ Τριπό- λεως πρὸς Σπάρτην. Ἐπίσης Ἀν- τιρρίου πρὸς Ἄρταν. Ὅσαύτως ἐκ Καρδίτσης πρὸς Τρίκκαλα—Καλαμ- πάκαν—Μέτσοδον—Ἰωάννινα καὶ Ἰωάννινα—Κόνιτσα—Ζούζουλη—Νεά- πολιν διὰ νὰ ἐνωθῆ ἡ Ἠπειρος μὲ τὴν Μακεδονίαν, γεγονὸς τεραστίας σημασίας ἀπὸ Ἑθνικῆς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ στρατηγικῆς ἀπόψεως. Ἐπίσης εὐρίσκονται ὑπὸ κατασκευὴν αἱ ὀ- δοὶ: Ἐκίνης—Πορτολάγο—Κομοτινῆς καὶ ἐκεῖθεν πρὸς Ἀλεξανδρούπο- λιν. Προβλέπεται δὲ ἡ κατασκευὴ τῆς ὀδοῦ Ἀλεξανδρουπόλεως πρὸς Ὀρεσιτιάδα καὶ Χανίων πρὸς Ἄγ. Νικόλαον καὶ ὀλοκλήρου τοῦ ὀδικοῦ δικτύου Κρήτης.

— Ἐκτὸς τῆς ὀδοποιίας τί ἐγένετο εἰς τοὺς ἄλλους τομεῖς;

— Κατὰ τὰ ἔτη 1945—1947 διε- τέθησαν ὑπὸ τῶν Διμερικῶν Ταμεί- ων 35.500.000.000 δρχ. διὰ τὴν ἀ- ποκατάστασιν τῶν ζημιῶν εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τοῦ Κράτους, κατὰ δὲ τὸ 1948—1949 70.000.000. 000 δρχ. διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν λιμένων τοῦ Πειραιῶς, Βόλου, Θεσσαλονίκης ὡς καὶ τῆς διώρυγος τῆς Κορίνθου.

Ὅμοιως διετέθησαν καὶ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἄλλων λιμένων ἄλ- λα 35.000.000.000 δρχ.

Η ΥΔΑΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ἄλλὰ ἐκτὸς τούτου εἰς τὸν τομέα τῆς ὕδατικῆς οἰκονομίας καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλων ὕδραυλικῶν ἔρ- γων εἰς τὰς πεδιάδας Μακεδονίας, Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου, καὶ διὰ τὴν συνέχισιν ἐξυγιάνσεως τῆς πρω- τευούσης καὶ ἄλλων μερῶν καὶ εἰς πόλεις μικροτέρας διετέθη τὸ ποσὸν τῶν 83.000.000.000 δρχ. μέχρι τοῦ Ἰουλίου.

— Τί προβλέπεται γενικῶς διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἀνασυγκροτήσεως εἰς τὸν τομέα τῶν δημοσίων ἔργων ὀδοποιίας, λιμενικῶν καὶ ὕδραυλι- κῶν τοιούτων διὰ τὰ προσεχῆ ἔτη;

— Πιστεύω ὅτι μετὰ τὴν κατα- στολὴν τῆς ἀνταρσίας ὁ ρυθμὸς τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων καθ' ἑλλην τὴν χώραν θὰ γίνῃ ἐντονώτερος, ἐφ' ὅσον βεβαίως δοθοῦν ἔλα τὰ μέσα οἰκονομικὰ καὶ διακητικὰ καὶ πα- ρασχεθοῦν ὀλαι αἱ διευκολύνσεις. Ἡδὴ τὰ προγράμματα διὰ τὰ ἔτη 1950—1951 καὶ 1952 ἔχουν ἡδὴ ἐ-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Μεγάλῃ εορτῇ.— Ἡ σημασία καὶ τὸ ἔργον τῶν Τηλεπικοινωνιῶν ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Γουνάρακη.— Συνέντευξις μετὰ τοῦ ὑπογεγοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων κ. Νικολαΐδης.— Λογογραφικὸν σημεῖωμα.— Διατὶ δὲν ἔχομεν ἐπαρκῆ παρα- γογὴν ρεύματος ὑπὸ τοῦ κ. Α. Κορομηλά.— Ταξιδιωτικὲς ἀγωνίαι ὑπὸ τοῦ κ. Μιχ. Κυριακίδη.— Συνέντευξις μετὰ τοῦ Προέδρου ἔξαγογέων κ. Παπαδημητράκοπου- λου.— Ἡ γεωργικὴ ἀνασυγκροτή- σις τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ κ. Π. Κρι- ναίου.— Τὸ κόστος τῆς ζωῆς ὑπὸ τοῦ κ. Α. Σαουσοπούλου.— Οἰκο- νομικαὶ εἰδήσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ.— Τὰ κριώτερα ἐμπορεύματα.— Ἀνασκόπησις δεκαπενθήμερον.— Ἡ χερματαγορὰ Ἀθηνῶν.— Τε- λευταῖαι εἰδήσεις.

“ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ”

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Τρίμηνος Δρχ. 15.000
 Έξάμηνος » 30.000
 Έτησία » 50.000
 Έξωτερικού Δολλ. 10

Τιμή φύλλου Δρχ. 1000

Τά έμβάσματα έπ' όνόματι τής «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ»

ΑΙ άποδείξεις δέον νά φέρωσι τήν ύπογραφήν του Διαχειριστου και τήν σφραγιδα τής έφημερίδος

Παρακαλούνται οι κ. κ. Συνδρομηταί, όπως γνωστοποιούν εις τά γραφεία τής έφημερίδος πάσαν μεταβολήν τής διευθύνουσάς των

Διευθύνσεις συμφώνως τω άρθρω 6 § 1 του Α. Ν. 1092/1938

Υπεύθυνος επί τής ύλης :
ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΪΛΑΣ
 Άβύδου 53—Τηλ. 72.690

Διαχειριστής :
ΙΩΑΝ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ
 Ακαδημίας 60

Προϊστάμενος Τυπογραφείου :
 Χαρ. Τσαρμπόπουλος — Χίου 17

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

“Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ”

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΑΤΟΥ

Στην άρχή και του πιό μικρού διαστήματος του χρόνου ο λαός μας λέει πάντα και μιά ώρισμένη εϋχή.— Στην άρχή τής ήμέρας λέει «καλή μέρα» άν και για τήν άκριβεια και τήν ίδια τήν ήμέρα τή διαίρει σε μικρότερα διαστήματα για τά όποια έχει και τις αντίστοιχες εϋχές: καλό πρωί, καλό μεσημέρι, καλό απόγιομα, καλό βράδυ, για να τελειώση με τήν «καλή νύχτα». Στην άρχή τής έβδομάδος, πρωί—πρωί τήν Δευτέρα «καλή βδομάδα» και στην άρχή του μηνός «καλό μήνα». Κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο και στην άρχή τής πιό μεγάλης χρονικής περιόδου λέει τήν εϋχή «καλό χρόνο».

Η εϋχή αυτή είναι σημαντικώτερη από τις προηγούμενες άφου καθώς είναι φυσικόν ο καλός χρόνος περιέχει όλες τις άλλες μαζί.

Κι' άκούγεται τήν πρώτη μέρα του καινούργιου χρόνου στις πόλεις και στα χωριά, γλυστράει, φεύγει αϋθόρμητα, θαρρεί κανείς από στόμα σε στόμα, και μαζί με τή χαρά γεννάει τήν παρήγορη έλπίδα ότι ο χρόνος, που έρχεται, θα είναι πιό καλός άπ' αυτόν, που φεύγει, πράγμα για τό όποιο ο λαός πολύ συχνά άμφιβάλλει άφου «κάθε περίου και καλλίτερα». Έκτός όμως άπ' αυτά τήν ίδια εϋχή θα μάς πουν και τά παιδάκια με τά κάλαντα. Σ' όλα τά μέρη τής Έλλάδος, στα νησιά και στην Ήπειρωτική πατρίδα μας, τήν «άρχμηγιά» και «άρχμηρονιά» καθώς όνομάζουν τήν πρωτοχρονιά, θα άκου-

σθή τό δημοτικό τραγούδι: «Άρχμηγιά κι' άρχμηρονιά κι' άρχή καλός μας χρόνος» Πού έχει και μιά μικρή συνηθισμένη παραλλαγή για τήν καλλίτερη διατύπωση τής εϋχής.

«Άρχμηγιά κι' άρχμηρονιά κι' άρχή καλός σας χρόνος» Έκτός όμως άπό τήν άπλήν αϋτή εϋχή για τό νέο χρόνο, ο λαός μας με πολλές άλλες έθιμικές πράξεις προσπαθεί να έξασφαλίση τήν εϋτυχία. Η λαϊκή αϋτή αντίληψη μαζί με τήν άλλη συγγενή ότι η Πρωτοχρονιά προσημαίνει άνάλογα τήν κατάστασι για όλόκληρο τό χρόνο είναι οι δυο πόλοι άνάμεσα στους όποιους περιστρέφονται όλες η πρωτοχρονιάτικες προλήψεις και δεισιδαιμονίες, ή συνήθειες και τά έθιμα.

Ο Ν. Γ. Πολίτης γράφει επί του σημείου τούτου (Λαογραφικά Σύμμεικτα τ. Γ' σελ. 200): «Τών κατά τήν πρωτοχρονιάν έθιμων τά πλείστα και κυριώτατα άπορρέουν εκ τής δοξασίας, ότι τότε άποκαλύπτεται ή τύχη εκάστου καθ' όλον τό έτος και καταλλήλως είναι δυνατόν να μεταστραφή αϋτη, οιαδήποτε και άν είναι, εις αγαθήν διά τινων συμβολικων πράξεων. Ός τό πρώτα συναπαντήματα και οι πρώτοι οίωνοι κατά τήν αϋτήν εκάστης ήμέρας δεικνύουσιν όποια θα είναι ή τύχη καθ' όλην τήν ήμέραν οϋτω και ή πρώτη του έτους κατά τάς δημώδεις δοξασίας άποκαλύπτεται τήν καθ' όλον τό έτος τήν». Για τους λόγους ακριβώς αϋτούς

τήν πρωτοχρονιά προσέχει ο λαός και τις παραμικρότερες εκδηλώσεις τής καθημερινής ζωής και τά πιό άσημάντα συμβάντα, που τις άλλες μέρες του χρόνου δεν βλέπει ή κι' άν δη οϋτε τά σκέφτεται οϋτε τά ύπολογίζει.

Πρό παντός ή μέρα πρέπει να περάση καλά. Να μην άρρωστήση να μην λυπηθή, να μη φιλονικήση, να μη ζυπηθή τό πρωί άργά, να μην περάση τήν ήμέρα χωρίς να έργασθή έστω και λίγο για τό καλό, γενικά δηλαδή να μη πάθη κάτι κακό, που θα είναι άσχημο σημείο για όλόκληρο τον χρόνο, γιατί όπως ή καλή μέρα φαίνεται άπ' τό πρωί» (παροιμία που δεν κλει και πολύ μεγάλη αλήθεια), άλλο τόσο κι' ο καλός χρόνος φαίνεται άπο τήν πρώτη μέρα του. Κατά συνέπειαν λοιπόν, θα προσέξη ο άνθρωπος, η Πρωτοχρονιά νά ναι γι' αυτόν μέρα χαράς και εϋτυχίας και να δεχθή τον έρχόμενο χρόνο όσο μπορεί καλλίτερα, για να τον διαθέση ευμενέστερα για τό έτομό του και για τους δικούς του.

Σε μερικά μέρη τή νύκτα τής 31 Δεκεμβρίου προς τήν 1ην Ιανουαρίου, τή στιγμή που έρχεται ο νέος χρόνος ανοίγουν τά άνατολικά παράθυρα για να τον δεχθούν και τον καλωσώρουν άπο καλό κι' εϋλογημένο μέρος του σπιτιού. Πίνουν όλιο τ' άμίμητο νερό, που βουβές έφεραν ή κόρες του χωριού άπο τήν κρυσταλλοπηγή τους και σπάνε πάνω στο πάτωμα ένα ρόδι με τήν εϋχή «δσα σπιρία έχει τό ρόδι, τόσα καλά να χυθούν εις τό σπίτι μας τούτο τό χρόνο». Έκείνο όμως που προσέχουν περισσότερο είναι ποιόν άνθρωπο θα πρωτοδούν τήν Πρωτοχρονιά ή ποιός άνθρωπος θα τους κάμη τήν πρώτη έπίσκεψη. Είναι άπο τις πιό βαθειάριζωμένες λαϊκές αντίληψεις ότι κάθε άνθρωπος έχει τήν τύχη και τή μοίρα του. Και καθώς αναφέρει ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Σ. Κυριακίδης (Έλλ. Λαογραφία, Α' σελ. 200): «Ο καλότυχος είναι καλότυχος και διά τους άλλους, θθεν προέκυψεν ή δοξασία περί καλου ποδαρικού και ή συνήθεια να έπιζητούν ιδίως κατά τήν πρωτοχρονιάν ως και τήν έναρξίν διαφόρων έργασιων, ως πρώτην έπίσκεψιν, τήν έπίσκεψιν ανθρώπων, έχόντων καλό ποδαρικό». Στη Χίο μάλιστα όχι ο πρώτος έπίσκεπτης αλλά όλοι γενικά οι έπίσκεπται θα φέρουν στο σπίτι μιά βαρεία πέτρα με τήν εϋχή γλήγορα ν' άποκτήσουν τό ίδιο βάρος χρυσάφι. Λένε δε και τά έξής στον «Αϊ Βασίλη»: «Καλή μέρα κυρ' Βασιλέ» ή φερές μας γερωσύνη; Κουκιά, ροβίθια, φασούλια, σιταρι, ριφάκια, πρόβατα, νυφάδες και τό βάρος σου μάλαμα». Τό τελευταίο λέγαται γιατί καθώς παρατηρεί ο Πατέρας τής Έλληνικής Λαογραφίας «οι Χιώτες τό έμπορικώτατον φύλλον τής Έλλάδος και πρακτικώτατον, όλην τήν εϋτυχίαν εις τό μάλαμα συγκεντρώνουσι».

Στην ίδια ακριβώς έπιθυμία να είναι η Πρωτοχρονιά κι' ο χρόνος εϋτυχισμένος κάθε μέλος του σπιτιού κατά τό κόψιμο τής πίττας θα προσπαθήση να βρη τό νόμισμα. Η Βασιλόπιττα ή Άγιοβασιλόπιττα καθώς λέγεται, είναι έθιμο πανελλήνιο με μόνη εξαίρεσι ίσως τή Ζάκυνθο που κόβουν τήν «κουλούρα» τά Χριστούγεννα. Συνηθίζεται πιό πολύ ιδίως στις πόλεις και βάζουν στη Βασιλόπιττα ένα νόμισμα χρυσό μόνο, ένω σε άλλα μέρη βάζουν μαζί κι' ένα μικρό σταυρό. Στις άγροτικές όμως, γεωργικές ή κτηνοτροφικές περιοχές βάζουν άλλα αντικείμενα πιό σχετικά με τή λατρεία τής γής. Έτσι καθώς αναφέρει ο Γ. Καψάλης (Μ. Ε. Ε., τ. ΣΤ', σ. 798). «Οι γεωργικοί πληθυσμοί Μακεδονίας κρύπτουσιν έντός αϋτής μικρόν εϋλίον ομοίωμα, οι ποιμένες μικρόν εϋλίον ομοίωμα μανδριού και άλλοι άλλο».—Και καθώς στα χαρτιά άλλο τόσο κι' έδω δοκιμάζεται ή τύχη για τον καινούργιο χρόνο. Άλλά ένας θα είναι ο τυχερός τής ήμέρας και τής χρονιάς και «ο εύρισκων τό νόμισμα έντός τής βασιλόπιττας θα εϋτυχίση κατά τό έτος εκείνο (Μπούτουρα. Προλήψεις του Έλληνικού Λαού σελ. 113) Και γενικώτερα άκόμη είναι καλό όχι μονάχα να βρη κανείς τό νόμισμα στη βασιλόπιττα αλλά να βρη

ότι δήποτε πράγμα κι' οπουδήποτε άλλο έστω και στο δρόμο. Γιατί όπως στα χαρτιά δεν πρέπει αϋτός που παίζη να χάση κατά τον ίδιο τρόπο δεν πρέπει να χάση ο άνθρωπος και κάτι δικό του τήν πρωτοχρονιά. Διαφορετικά θα χάνη όλον τον χρόνο, άφου ό,τι γίνη τήν πρώτη μέρα θα γίνεται και κατά τις άλλες 363 ή 364.

Ένα άκόμη πανελλήνιο έθιμο πρωτοχρονιάτικο είναι τό σχετικό με τό μικρό φυτό που λέγεται «άγιοβασιλίτσα». Άγιοβασιλίτσα ή σκινόκαρα, σχινοκόρα, άσχινοκόρα ή καθώς λένε στη Λευκάδα, κουτσούνα ονομάζεται άπ' τό λαό μας τό φυτό, που ή φυτολογία ονομάζει σκίλλα.

Και μάλιστα άπ' όλα τά είδη ή σκίλλα ή παράλιος. Τό φυτό είναι γνωστό και περιττή κάθε περιγραφή. Άπο τό βολβό του που είναι σαν μεγάλο κρεμμύδι και γι' αϋτό ή άγιοβασιλίτσα λέγεται, πρό πάντων έδω στην Άθήνα και κρεμμύδα, μπορούν να βγουν φύλλα και άνθη κι' όταν άκόμη δεν είναι χωσμένοι στη γή. Έτσι εϋλογα θεωρείται «σύμβολον ξαναοιωμάτος» κι' αϋτός είναι ο ένας λόγος που τήν παραμονή τής Πρωτοχρονιάς θα φέρουν όλιο στο σπίτι τους τήν άγιοβασιλίτσα. Δεν άποκλείεται όμως ή προτίμησις αϋτή προς τήν άσχινοκόρα να έχη και άλλη αίτια. Η σκίλλα ή παράλιος, για να τήν ποίμε και με τό καλό τής όνομα έχει πραγματικά θεραπευτικές ιδιότητες. Καθώς γράφει ο Καθηγητής του Πανεπιστημίου Σπ. Δοντάς «ο θάλλων βολβός τής σκίλλης άναρωτώμενος άπο του άνωφλίου τής θύρας, έθεωρείτο ως άλεξιφάρμακον άπο τής έποχής του Πυθαγόρου και του Διοσκουρίδου». Και άφου «ή τοιαύτη πρόληψις διατηρείται και νυν παρά τω Έλληνικω λαω» ίσως όλη αϋτή ή διαδικασία κατά τήν όποιαν ή άγιοβασιλίτσα άναρτάται εις τους έξώστας και τά υπέρθυρα κατά τήν προτεραίαν τής πρώτης του έτους, ειτα δε τοποθετείται επί τής όροφής» να όφελεται στην πρόληψι αϋτή για τή θεραπευτική τής δύναμι.

Έγραφα μερικά άπο τά έθιμα, τις συνήθειες και τις προλήψεις του λαού μας για τήν Πρωτοχρονιά.

Περίεργες και παράξενες, λίγο ή πολύ, λαϊκές αντίληψεις πηγάζουν άπο τις δυο βασικές λαϊκές δοξασίες για τήν ήμέρα που είπαμε πάρα πάνω. Και όχι μόνο ο Έλληνικός λαός αλλά και όλοι οι άλλοι λαοί, παλαιότεροι και νεώτεροι, έχουν αντίστοιχα ήθη και έθιμα περισσότερο ή λιγώτερο παράδοξα. Άπ' όλα αϋτά μου έκαμε ιδιαίτερη έντύπωση ένα πρωτοχρονιάτικο έθιμο άπο τήν περσική λαογραφία. Για τό πολύ περίεργο του πράγματος αντίγραφο τήν αφήγησι καθώς τή βρήκα σ' ένα παλιό ήμερολόγιο. (Έγκυκλοπ. ήμερολόγιον Ι. Α. Βρεττου, 1913). «Οι Πέρσαι έώρταζον κατά τήν άρχαιότητα τήν πρώτην του έτους κατά τήν έξής άλλόκοτον τρόπον. Άμα τή χαραυγή έζύγιζον τον βασιλέα των, και άν τό βάρος αϋτου ήτο άνώτερον του βαρους του παρελθόντος έτους έγίνοντο δημόσια πανηγύρεις και αντίλασσον άσπασμούς, έπίχρυσαν αϋτά και διάφορα άλλα δώρα». Άν τό βάρος του σώματος του βασιλέως ήτο μικρότερον, τότε πένθος και κατήφεια έπέκράτει καθ' όλον τό κράτος. Άν όμως ήτο τό αϋτό, τότε ο καθείς ήτο έλεύθερος να έορτάση ή να πενήθη κατά τον λόγον των φιλοβασιλικων ή μισοβασιλικων αϋτου αισθημάτων».

ΝΙΚ. Γ. ΣΤΑΘΑΤΟΣ

Η ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ

Υπό του Υπουργού Έφοδιασμού κ. Άβέρωφ άνεκρινόθη ότι τό ζήτημα τής διατιμήσεως των φαρμάκων μελετάται ύπο των αρμοδιων τής Άμερικανικής Άποστολής, εϋθως δε ως γίνη σχετική γνωμάτευσις επί του ζητήματος, θα συζητηθή τούτο ύπο τής Έπιτροπής Οικονομικής Πολιτικής, προκειμένου να χορηγηθή μικρά άξέησις επί τής τιμής των ως άνω ειδών.

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ 1949

Τό Λαχειόν τής άνοικοδομήσεως και των μεγάλων χρηματικων κερδων

- Μιά όλόκληρος καινούργης έξαώροφος πολυκατοικία
- Μία όλόκληρος καινούργης τετραποικια
- Δέκα διαμερίσματα εις καινούργεις κεντρικας πολυκατοικίας των Άθηνων
- Έν δισεκατομμύριον και 200 εκατομμύρια δραχμων εις χρηματικά κέρδη
- 6.500 τυχηροί

ΚΛΗΡΩΣΙΣ

Σάββατον 31 Δεκεμβρίου,

ώρα 12 Μεσημβρινή

ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ,"

ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΧΟΜΕΝ ΕΠΑΡΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Κ. ΛΑΜΠΡΟΥ Γ. ΚΟΡΟΜΗΛΑ

Αυτές περίπου τις ημέρες, συμπληρώνονται είκοσι ακριβώς χρόνια από την εποχήν εκείνην του 1929, που το ηλεκτροπαραγωγικόν κέντρον Νέου Φαλήρου, εγκατέλειπε την ενεργόν υπηρεσίαν και έμπαινε στην έφεδρα. Το νέον εργοστάσιον στον άγιον Γεώργιον (Κερασίνοι) της άρτισυστάτου Ηλεκτρικής Έταιρίας Αθηνών Πειραιώς, ανέλαμβανε να καλύψη όλες ανεξαιρέτως τις ανάγκες των εκτεταμένων περιοχών της Πρωτεύουσας και του έπινειου. Ρεύμα κινήσεως και φωτισμού, ηλεκτρικά στήσπια, τους δρόμους και τις βιομηχανίες, στους προβολείς της Ακροπόλεως, κάτω από τους πίδακας του Ζηπτείου Μεγάρου, για τις πολυσύχθες διαφημίσεις των καταστημάτων. Παντού ή έταιρία προσέφερε το μάλλον οικονομικό της τιμολόγιο, για μαγειρέμα και θέρμανσι, για άερισμό, ψύξι και πλύσι, στέγνωμα και σιδέρωμα. Ο ηλεκτρισμός ήτο πανταχού παρών και πολλά κενά πληρών, όπου έχρηιάζετο, κι' άκόμενη εκεί που δεν έχρηιάζετο. Στην τελευταία αυτή περίπτωση πολλοί, πολλά του ώφειλουν, με τα ύποβλητικά ήμίφωτα που δημιουργούσαν την απαραίτητη άτμόσφαιρα σε ώρισμένες καταστάσεις που παρέρχομαι γιατί αποτελούν θέμα ιδιαίτερας έρεύνης.

Τό Έργοστάσιον Νέου Φαλήρου ιδρύθη τό 1903 και άν την μακρονή έκεινήν έποχή απέτέλεσε θέμα πολλών συζητήσεων, θαυμασμού πάντοτε, γρήγορα, με τό να μη διαχειρίζεται αυτό τό ίδιο την κατανάλωσιν της παραγωγής του έφερε τον τραγέλαφο. Η έκμετάλλευσις του κοινού ηύξανε, ή συμπεριφορά των έπιχειρηματιών δεν ήτο, ως φαίνεται, ή πρέπουσα, και ή άναρχία έπικρατούσε. Τόσο μεγάλη ήτο ή γενική καταρραυγή, ώστε στο πέδιον του Άρως συνεκροτήθη μέγα συλλαγήτηριον και οι ταλαιπωρούμενοι κάτοικοι έρριξαν πίσω τους την πέτραν του άναθέματος.

Πάντως, ένω τό 1903, ή παραγωγή άνήρχετο μόλις εις 2.250 Κ. W. με τάσιν 5.500, βόλτ 25 (και 600 βόλτ διά τους ηλεκτρικούς σιδηροδρόμους) ή συνολική έγκατεστημένη ισχύς κατά τό τέλος του 1926 άνήλθε εις 12.000 Κ. W.

Τότε είναι που την ηλεκτροπαραγωγήν ανέλαβεν διά συμβάσεως μία νέα Έταιρία ή και σήμερα ύπάρχουσα Η.Ε.Α.Π. Πρώτον μέλημά της ή ανάπτυξις του Νέου Φαλήρου, ώστε να καλύπτη τας ανάγκες και δεύτερον ή άνέγερσις ένός τελείου εργοστασίου, ένός κέντρον παραγωγής δυναμένου ν' άντεπεξέλλη πρός κάθε μελλοντικήν αύξησιν του πληθυσμού και όλων εκείνων των φυσιολογικών αναγκών που άπορρέουν λόγω τοιούτου είδους καταστάσεων, οικιακών ή βιομηχανικών αδιάφορον. Όλοκληρώρου της ζητήσεως πάντως, ή όποία έν συμπεράσματι έβγαίνε από την μελέτην των έπισήμων στατιστικών στοιχείων και την παραβολήν τους πρός τους πίνακας έξελίξεως και ανάπτυξεως των προηγούμενων έτών. Τόση μάλιστα προνοητικότητα και φροντις έπεδείχθη ώστε έδόθη ένα μέγα περιθώριον, εις βάρος φυσικά των οικονομικών δυνατοτήτων της Έταιρίας, με την δεδωμένη άρχή άπλωσ της πλήρους έπαρκειας εις τό μέλλον αλλά άκόμενη και της υπερακλύψεως κάθε άπορό-

του ανάγκης εις την κατανάλωσιν.

Η έναρξις του νέου κέντρον παραγωγής εις Κερασίνοι έφοδίασε την ποτέ Διοίκησιν της πρωτεύουσας με 45.000 Κ. W. πλόν των άλλων 18.000 Κ. W. του έφεδρικού πλέον σταθμού Νέου Φαλήρου.

Αυτά τό 1929 σαν κι' αυτές τις ημέρες.

Και έδώ, ή άναμάρτητος τον λήθον πρώτος βαλέτω. Όχι πρόωρον ανάπτυξιν, όχι ύπερτροφίαν, αλλά έλεφαντίασιν έπαθε ή περιοχή των Αθηνών με τά περιχώρα της, από τό Σούνιον μέχρι και πέραν της Έλευσίνας, και από τό άκρον της Πειραιϊκής χερσονήσου μέχρι και άυτής της Μαλακίας άκόμεν, φαινόμενον άνευ προηγούμενου, μοναδικόν στα χρονικά. Η ζήτησις ηλεκτρικού ρεύματος άνήλθεν σε τόσο άστρονομικούς αριθμούς, που ή Έταιρία και στα πλέον άκόμεν φανταστικά της όνειρα δεν μπορούσε να έλπίσει.

Τότε, σαν καλή νοικοκυρά, έβαλε τ' αποθέματα, κι' άντεπεξήλθεν εύπρεπώς τουλάχιστον, άν όχι με άπόλυτον έπιτυχίαν, στις άθρόες αίτήσεις. Τό μέτρον κρίσεως διά την ύπέμετρον ζήτησιν ηλεκτρικού ρεύματος θγαίνει στην σκέψιν ότι ή Αθηναϊκή περιοχή συνεκέντρωνε κατά τό 1939 τό εξήντα της εκατό της βιομηχανικής κινήσεως όλοκληρου της Ελλάδος. Διότι ειχεν έντός αυτης 480 μεγάλα και 3.500 μικρότερα εργοστάσια.

Ο πόλεμος, ή κατοχή, τα δεκεμβριανά, άνέτρεψαν την κατάστασι. Δυστυχώς έσθεμελίωσαν και τά εργοστάσια, λόγω των πολλών καταστροφών εις τας έγκαταστάσεις, της τεραστίας φθοράς των μηχανών και της αδυναμίας των άλλων ειδικών εργοστασίων της ξένης να παράδωσουν νέας ηλεκτροπαραγωγούς μονάδας, ή τουλάχιστον τά απαραίτητα έξαρτήματα, έστω άκόμεν και όλίγα άνταλλακτικά. Διότι όλοκληρος ή Εύρώπη έχει παρομοίως άνάγκας.

Από τά έγγραφα στοιχεία, όσα έμελέτησα άπεκόμισα την άντίληψιν ότι ή Έταιρία έκανε, δι' ήτο άνθρωπίνως δυνατόν διά ν' άντεπεξέλλη έστω και με οικονομία εις τας μεταπολεμικές ύποχρεώσεις της. Φώς πάντως δεν έχομε. Ούτε καλής ποιότητος, ούτε έπαρκώς, ούτε συνεχώς, ούτε τέλος δίδεται ρεύμα εις όσους νέους καταναλωτάς τό ζητούν.

Κάτι λοιπόν πρέπει να γίνη. Κι' αυτό τό «κάτι» δεν έξαρτάται πλέον από την Η.Ε.Α.Π. Διότι αυτή, συνήψε δάνειον και παρήγγειλε ήδη από μηνών εις Αμερικανικά εργοστάσια τά νέα συκροτήματα, όσα θα παρέχουν έπί πλέον των ύπαρχόντων έτερα 30.000 κιλοβάτ ή 720.000 ώριαία κιλοβάτ. Τότε τό ποσόν θα υπερακλύψη διά μακρόν χρονικόν διάστημα κάθε μελλοντικήν άνάγκην.

Διά την κατασκευήν λοιπόν των μηχανημάτων απαιτείται ή καταβολή της αξίας ή τουλάχιστον μέρος αυτης. Η Έταιρία όμως άκόμενη δεν έλαβε κανένα ποσόν παρά την έγκρισιν του δανείου, τας παρακλήσεις και τας πιέσεις της.

Άρα άποδιδώτες εις τον Καίσαρα τά τω Καίσαρι, όχι εις την Η.Ε.Α.Π. αλλά εις τους άλλους θα πρέπει ν' απευθύνομεν όσα διά την Έταιρίαν λέγομεν, ποτε μεταξύ των δδόντων μας, συνηθέστερα ε-

μως μεγαλοφώνως, ίδίως κατά τας διακοπάς του ρεύματος.

Και έπειδή θέμα μας είναι και τό Έργοστάσιον του Νέου Φαλήρου, άς σημειωθή ότι αυτό πρώτο μάζ έφύτισε μεταπολεμικώς, διότι έλειτούργησαν τά έπισκευασθέντα, μετά τας άνατινάξεις των Γερμανών μηχανήματα, κατά την ώραν εκείνην της 14 Οκτωβρίου 1944 όταν εις τον Μητροπολιτικόν Ναόν έλάμβανε χώραν ή Δοξολογία.

Σήμερα 150 εργάται άνοικοδόμησαν έκ βάθρων τό Έργοστάσιον Φαλήρου με προοπτικήν να δεχθή αυτό τό βάρος της καταναλώσεως ώστε τό Κέντρον παραγωγής Αγίου Γεωργίου Κερασίνοι να βρή καιρόν εκτελέσεως οικοδομικών και άλλων εργασιών διά την ανάπτυξιν που θα πάρη μόλις δοθούν τά έκ του δανείου προβλεπόμενα κονδύλια.

Σάν τον Φοίνικα, ή Ηλεκτρική Έταιρία Αθηνών Πειραιώς άναγεννάται από την τέφραν της. Διά να άνδρωθή όμως σύντομα δεν πρέπει να άφεθή μόνη, σήμερα, όταν

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΑΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ

Είναι έξόχως ένδιαφέρον τό γεγονός ότι ή άρχηγός της Αμερικανικής Οικονομικής Απειτολής κ. Πέρτερ—επίσκοπος ως γνωστόν δι' ύπηρεσιακούς λόγους εις Παρισίους—παρέδεχθη και άνεγνώρισεν την άνάγκην, άφ' ένός μεν άναπροσαρμογής των κατατατων ημερομισθίων άφ' έτέρου δε αστασεως ειδικής Έπιτροπής διά την έπίλυσιν του ζητήματος των αύξήσεων όλων των μισθών και ημερομισθίων. Τελευτερόπως ή βασιική άντίρρησις παρεκάμφθη και ή σύμφραξις των Αμερικανών ειδικών εις τό έργον άναπροσαρμογής όλων των άποδεχών των έργαζομένων είναι έξηραλισμένη. Εύελπιστούμεν ότι οι Έλληνες άρμόδιοι δεν θα πρεβάλουν πάλιν νέας δυσκολίας, δεδωμένου άλλωστε ότι θα ληφθή πρόνοια ώστε ή άναπροσαρμογή αυτή να μη δημιουργήση ύψωσιν του κόστους της ζωής.

ΑΝΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Αποτελεί άληθή άνακολουθίαν τό γεγονός ότι τό περιβόητον «δωρον» των Δημ. ύπαλλήλων κατεβλήθη χωρίς τον ύπολογισμόν της προσφάτου αύξήσεως του 30 οιο. Ο πενιχρός μισθός των Κρατικών λειτουργών με την πενιχρότεραν αύξησιν δεν άρκεί διά την άντιμετώπισιν των αναγκών της ζωής. Πολύ περισσότερο ή περικοπή του δώ-

υπάρχουν τόσον ποικίλες βιταμίνες, γνωστές εις πάντα όρθολογούντα.

Εύχη μας λοιπόν είναι γρήγορα οι ύπεύθυνοι να φωτισθούν, διότι άλλως κάποτε ή Έταιρία θα σβύση για να μείνωμε μονίμως πλέον εις τό σκοτός, προς χάριν των έτεροφώτων «άρμοδιών».

ΛΑΜΠΡΟΣ Γ. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

ρου δημιουργεί προβλήματα και άποτελεί άδικίαν. Άράγε ή λογική θα πρυτανεύση την τελευταίαν στιγμήν;

ΛΥΠΗΡΟΝ

Είναι λυπηρόν τό γεγονός ότι ή προσφάτως έπισκεφθείς την Ελλάδα Αμερικανός Γερονιστής κ. Τόμας έπεσε θύμα άνακριβών πληροφοριών ως προς την έναποθήμευσιν, διάθεσιν και χρησιμοποίησιν των προς την Ελλάδα χορηγούμενων Αμερικανικών έφοδίων. Εύτυχώς ή Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Διομήδης, έποπεθέτησε τά πράγματα εις την θέσιν των και ύπεργράμμισεν ιδιαίτερος τό γεγονός ότι ή διάθεσις των έφοδίων γίνεται με φειδώ και νοικοκυροσύνην. Ασφαλώς λοιπόν και ή κ. Τόμας θα άναγνωρίση ότι παρεπληγήθη.

ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΗΘΗ

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΑΓΩΝΙΕΣ ΚΑΙ ΥΠΑΙΘΡΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Έντυπώσεις του κ. ΜΙΧ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ

Όταν τά μεγάλα βαπόρια ορίζουν τις άγκυρες στα ξένα λιμάνια και τά αεροπλάνα προσγειωθούν στα αεροδρόμια οι επιβάτες έχουν δύο μεγάλες φροντίδες. Να έτοιμάσουν τά διαβατήρια και να σκεφθούν τά χρήματά τους. Τά τελευταία είναι ή μεγάλη οκέψις, τό καρδιοχτύπι, ή λαχτάρα. Πόσα έχουν, πόσα θα δηλώσουν, που θα τά ξαργυρώσουν. Γιατί μία που στις περισσότερες χώρες ύπάρχουν λίγο πολύ περιοριστικά συναλλαγματικά μέτρα, ή δήλωσις των χρημάτων συνεπάγεται ώρισμένες ύποχρεώσεις και εύθυνες. Και εάν μεν πρόκειται περι χρονομιμάτων, δολλλάρια, λίρες, Έλβετικά φράγκα, ύπάρχει πάντοτε κάποιος δρόμος, όπου περιεργοι, άπίθανοι και άρκετά μυστηριώδεις άνθρωποι που γνωρίζουν όλες τις τιμές των υγιών νομισμάτων, σπεύδουν να σάς έξυπηρετήσουν και να σάς προσφέρουν τιμές πολύ καλλίτερες από τις έπίσημες που έχουν γραμμένες οι Τράπεζες. Μαύρη αγορά; Μάλλον. Παντού τά ίδια. Γνεψίματα, συμβολικές χειρονομίες, χαμηλές φωνές, παράνομες συναλλαγές, που καμιά φορά τερατίζονται με την επέμβασι της άστυνομίας. Κοντολογής τά υπαίθρια αυτά χρηματιστήρια έχουν ύποκαταστήσει τις έπίσημες Τράπεζες και κάνουν χρυσές δουλειές. Τό περισσότερο συναλλαγμα προσφέρεται σ' αυτά. Έβραιοι, Πολωνοί, Έλληνες, Ιταλοί, Τσέχοι είναι κατά πλειοψηφία τά κύρια πρόσωπα που εργάζονται εκεί. Μιλούν τρεις, τέσσαρες γλώσσες καταλαβαίνουν άλλες τόσες και έχουν πάντα κάποιο «στέκι» για τις συναλλαγές τους. Κανένα καφενείο, καμιά είσοδο παράμερης πολυτοικίας, κανένα μπαρ. Εάν ύπάρχουν δυσκολίες έρχονται και στο ξενοδοχείο σας. Ο κίνδυνος δεν λείπει ποτέ στην συναλλαγή. Χρειάζονται μάτια τετρακόσια για τά χρήματα που θα σάς δώσουν. Μπορεί να

είναι κίβδηλα, παραγοραμένα χαρτονομίσματα, μερικά με ήλατωμένη άγοραστική αξία. Θα περάσετε μοιραίως άπ' όλα αυτά τά στάδια της άπάτης.

Στη Γερμανία πολλοί άφελεις έδωσαν δολλλάρια και πήραν μάγκα που είχαν εκδοθή πριν οι Δυτικοί σύμμαχοι εισαγάγουν τό καινούργιο μάγκο.

Στην Ιταλία πάλι κυκλοφορούν κάτι χιλιάρικα κίβδηλα. Αυτά τά ξέρουν πολύ καλά οι συναλλασσόμενοι Ιταλοί και μερικές ξένες ατσίδες. Οι άλλοι έχουν πλήρη άγνοια και πολύ συχνά την παθαίνουν. Μόλις δώσετε ένα χιλιάρικο για ν' αγοράσετε κάτι, ή πωλήτρια ή ό ταμίας του καταστήματος τά κυττάξει στο φως. Κι' έπειδή φαίνεται ύπάρχουν ώρισμένα έπισημασμένα χαρκτηριστικά, τό καταλαβαίνουν άμέσως. Οι υπαίθριοι όμως χρηματισται τά ξέρουν επίσης πολύ καλά, δεν φροντίζουν όμως να τά ξεχωρίσουν. Τά σερβίζουν έν πλήρη γνώσει στα θύματά τους. Έτσι ή έλεύθερη αγορά έχει και τά «ρίσκα» της.

Τι τά θέλετε όμως που κατήντησε άναγκαίο κακό. Σε μία δύσκολη στιγμή, σε μία γιορτή που οι Τράπεζες είναι κλειστές, μόνο ή μαύρη χρηματιστηριακή αγορά σάς σώζει. Ο ξενοδόχος; την ξέρε καλά. Τό γκαρσόνι και ό γκρούμ τό ίδιο. Σας διοχετεύουν με τρόπο προς αυτήν και μάλιστα προς ειδικό πρόσωπο από τό όποιον φυσικά κάποια προμήθεια θάχουν. Τά όνόματα τις περισσότερες φορές είναι ψεύτικα. Κυκλοφορούν με ψευδώνυμα και μόνον στις πραγματικά νόμιμες συναλλαγές ύπογράφουν με τό αληθινό τους όνομα.

Στό Σάλτσμπουργκ ύπάρχει ένας συνοικισμός έβραίων δυο χιλιόμετρα έξω από τό κέντρο της πόλεως. Εκεί τις πρωινές ώρες μπορείτε να μετρήσετε έκαιοντάδες ξένα αυτοκίνητα τά όποια δεν πήγαν

έως εκεί για τουρισμό βέβαια. Μία σιωπηρά και άνεπίσημος συναλλαγή διεξάγεται σ' όλες τις μορφές και σ' όλες τις έκδηλώσεις. Οι έβραιοι είναι γι' αυτά μοναδικοί. Γνωρίζουν τις τιμές όλων των νομισμάτων, έχουν για όλες τις άπορίες σας μία λύσι και κυττάζουν τά τά δολλλάρια ή τά έλβετικά που τους προσφέρετε σχεδόν με... μικροσκοπία! Γνωρίζουν όλες τις παραχαράξεις τις παραγραφές, τις άκυρώσεις και πριν άνοιξουν τό συρτάρι τους για να σάς δώσουν τά χρήματα, κάνουν μία βιαστική έπισκόπησι της φυσιογνωμίας και του έξωτερικού σας. Όλα κι' όλα αλλά πρό παντός ή ασφάλειά τους.

Στό Μόναχο πάλι είναι ή όδός Μαίλλερ όπου είναι εγκατεστημένα τά παιδιά. Έβραιοι και Έλληνες είναι τά πρωτοκαλλήκαρα. Έχουν μικρές παράγκες, μικρές μύστρες και μαρκάρουν τά θύματά τους από μιλία μακρυνά. Στον δρόμο αυτών οι άπάτες είναι συνηθέστατες. Τό ίδιο και οι καυγάδες. Μαύρη αγορά και γενικά άγοραπωλησίες γίνονται για κάθε λογής πράγματα. Όποιον πάρει ό χάρος και ό θεός βοηθός. Η άστυνομία στέκεται και προσπαθεί να παρακολούθησι τις συναλλαγές που έχουν χαρακτηρηνομότητα, αλλά στο βάθος στηρίζονται και περικλείουν κάθε παρανομία και άδικία. Μεταπολεμικά ήθη και έθιμα εγκατεστημένα σχεδόν σ' όλες τις χώρες της γηραιάς φτωχής Εύρώπης.

Ένας άλλος τύπος άγωνιώντων ταξιδιωτή είναι αυτός που έχει έπιταγές για ώρισμένη Τράπεζα. Άλλοίμονο άν δεν έχη μερικά χρήματα στην τσέπη του για τά πρώτα μικρά έξοδα. Υποφέρει, αγωνιά, νομίζει ότι είναι κυριολεκτικά χαμένος. Αυτός πρέπει να πάη κατ' ευθείαν στην Τράπεζα. Μά

(Συνέχεια εις την 3ην σελίδα)

ΒΗΜΑ ΠΡΟΟΔΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Ο.Τ.Ε. κ. Κ. ΓΟΥΝΑΡΑΚΗ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)

πτύξεως ως και η λήψις ώρισμένων οικονομικών και διοικητικών μέτρων. Ειδικότερον το μακροπρόθεσμον πρόγραμμα προβλέπει τον έφοδιασμόν της χώρας με ένα συγχρονισμένον σύστημα τηλεπικοινωνιών, προσηρμοσμένον εις τας ανάγκας της και Ικανόν αυτοδυνάμως να λειτουργήσιν και να αναπτυχθῆ μετά την λήξιν της άμερικανικής βοήθειας: θεωρεί όμως ως προϋπόθεσιν της έπιτυχίας του έργου την ριζικήν αναμόρφωσιν της ύφισταμένης διοικητικής διαρθρώσεως και έπιβάλλει την συγχώνευσιν των διαφόρων άσυντονίστων πρὸς άλλήλας τηλεγραφικών και τηλεφωνικών υπηρεσιών εις ένα ενιαίον οργανισμόν, διεπόμενον από τας άρχαίς διοικησεως των ιδιωτικών επιχειρήσεων.

Η ίδρυσις του ενιαίου τούτου οργανισμού υπήρξεν όρος δά της συμβολῆν του Σχεδίου Εύρωπαϊκής Ανορθώσεως εις την άποκατάσιν και ανάπτυξιν των τηλεπικοινωνιών της χώρας. Ο άειμνητος πρωθυπουργός Θεμιστοκλής Σοφούλης, υιοθέτησε την πρότασιν της Αμερικανικής Αποστολής από του Σεπτεμβρίου του 1948, έν δε έτος κατόπιν, επί πρωθυπουργίας του κ. Αλεξάνδρου Διομήδους και ύπουργούτος εις τὰ Τ.Τ.Τ. του κ. Βουρδουμπά, η ίδρυσις του ΟΤΕ συνετελέσθη. Η πραγματοποίησις όφείλεται εις την δημιουργόν δράσιν του πρωθυπουργού, των άρχηγών των πολιτικών κομμάτων και του ύπουργού των Τ.Τ.Τ. εις τόν πολιτικόν χειρισμόν του όποιου πρέπει να άποδοθῆ και τό γεγονός ότι έπετεύχθη η ίδρυσις του Ο.Τ.Ε. χωρίς τούς έπικινδύνους κλυδωνισμούς, οι όποιοι συνοδεύουν συσνήθως τας διοικητικάς καινοτομίας.

Κατ' εύτυχῆ συγκυρίαν η ίδρυσις του ΟΤΕ γίνεται εις την πλέον πρόσφορον στιγμήν. Ο Έλληνικός Στρατός, με την αυτοθυσίαν και την Ικανότητά του, κατόρθωσε να δημιουργήσῃ τας προϋποθέσεις, αι όποιαί θα έπιτρέψουν εις τόν Έλληνικόν Λαόν να άποδοθῆ εις τόν άγωνα της οικονομικής του άνορθώσεως. Η δράσις του Έλληνικού Στρατού και η στάσις του Έλληνικού Λαού μετέστρεψαν την κοινήν γνώμην και της μερίδος εκείνης του Δυτικού Κόσμου, η όποία δυσπιστώσ ητένιζε πρὸς την Έλλάδα, άμφιβάλουσα, άν η παρεχομένη πρὸς αὐτήν βοήθεια ηδύνατο να είναι άποτελεσματική.

Ηδη οι ξένοι φίλοι μας έπέισθησαν, ότι η βοήθεια που χορηγείται εις την χώραν μας, θα καταστῆ άποδοτική. Τά πρώτα χρηματικά κεφάλαια του ΟΤΕ, τά όποια θα χρησιμοποιηθούν πρὸς άποκατάστασιν και ανάπτυξιν των τηλεπικοινωνιακών μέσων της χώρας λαμβάνονται εκ της βοήθειας. Πλήρως αντίλαμβανόμεθα και βαθύτατα εκτιμώμεν τὰ ηθικά κίνητρα της μεγάλης Αμερικανικής Δημοκρατίας, η όποια μᾶς παρέχει τὰ μέσα και διά την ειρηνικήν μας ανάπτυξιν. Είμεθα εύγνώμονες πρὸς τόν Λαόν της. Η στάθμη, από την όποιαν άναχωρούμεν, είναι πολύ χαμηλή, άνα ήτω όμως άκόμη χαμηλοτέρα χωρίς την συμβολήν των Βρετανών, οι όποιοι, άμέσως μετά την άπελευθέρωσιν καιτοι βαρέως τραυματισμένοι, παρέσχον τας πρώτας βοήθειας εις την κατεστραμμένην χώραν μας. Αί θυσιαί των δέν θα λησμονηθούν.

Τά τρία τέταρτα των τηλεφώνων της Εύρώπης ανήκουν εις κρατικάς έκμεταλλεύσεις, τά δύο τρίτα όμως των τηλεφώνων της γῆς, εις ιδιωτικάς. Ομοιαί, άλλά κατά βαθμόν διάφορον, είναι αι συνθήκαι εις τούς λοιπούς κλάδους της τηλεπικοινωνίας.

Τά επιχειρήματα ύπερ της κρατικής η ιδιωτικής έκμεταλλεύσεως των επιχειρήσεων κοινῆς όφελειας έχουσι κατά κόρον εκτεθῆ και συζητηθῆ. Είναι βέβαιον ότι υπάρχουν και εις τας δύο περιπτώσεις πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα και ότι κατά τόπον και χρόνον υπερισχύουν τά μὲν η τά δέ. Είναι όμως έπίσης βέβαιον ότι οι ύποστηρικταί του ενός η του άλλου συστήματος—και έννοῶ μόνον τούς άπηλλαγμένους από οιασδήποτε φύσεως συμφέροντα—δέν είναι συνήθως ά-

νεπηρέαστοι και από κοσμοθεωρητικάς αντίληψεις. Όπωςδήποτε, προκειμένου περί της ελληνικής τηλεπικοινωνίας, ήμποροῦν να γίνουν αι έξῆς καθαράς άντικειμενικαί παρατηρήσεις :

α. Η Έλληνική κρατική οικονομία επί μακράν σειρῶν ετών δέ θα δυνηθῆ να διαθέσῃ τὰ απαιτούμενα κεφάλαια διά την ανάπτυξιν των τηλεπικοινωνιών της χώρας.

β. Επί του παρόντος δέν υπάρχουν οὔτε ιδιωτικά κεφάλαια πρὸς μακροπρόθεσμον διάθεσιν εις επιχειρήσεις κοινῆς όφελειας υπό άνεκτους δι' αὐτάς όρους.

γ. Η όργάνωσις του Κράτους μας, ένεκα της πτωχείας του άφ' ενός και ένεκα των δυσχερειών άφ' άλλου, κατά των όποιων επί δεκαετηρίδας ήδη παλαίει η χώρα, δέν είναι η κατάλληλος διά την διοίκησιν τοιούτων επιχειρήσεων.

δ. Αί κοινωνικαί συνθήκαι εις την χώραν μας δέν θα επέτρεπαν σήμερα την παραχώρησιν έκμεταλλεύσεων κοινῆς όφελειας εις την

άμιγνῃ ιδιωτικῇ πρωτοβουλίαν. Είναι πρόδηλον ότι οι άποφασισαντες την ίδρυσιν του ΟΤΕ είχαν ύπ' όψιν αὐτάς τας παρατηρήσεις.

Η έκμετάλλευσις των τηλεφώνων και τηλεφώνων δέν άσκειται πλέον υπό κρατικής ύπηρεσίας. Ο ΟΤΕ έχει μορφήν ιδιωτικής επιχειρήσεως αλλά δέν ανήκει εις ιδιώτας. Μοναδικός μέτοχος είναι τό Κράτος, δηλαδή η δόλιτις του Έλληνικού Λαού. Οὔτω κατέστη δυνατόν να εξασφαλισθούν και τὰ απαραίτητα διά την εκκίνησιν κεφάλαια, προερχόμενα εκ του ελληνικού μεριδίου της βοήθειας Μάρσαλ. Η νεοσύστατος έταιρία είναι ιδιότυπος και έν πολλοίς πρωτότυπος. Τά καθήκοντα του Κράτους ως μετόχου και εκπροσώπου της Ολότιτος και τὰ καθήκοντα της Διοικήσεως του ΟΤΕ ως διοικήσεως Ιδιωτικής επιχειρήσεως είναι πολλαπλά και δυσχερή. Μόνον η πιστή εκτέλεσις των καθήκοντων, η ήρσις των άμοιβαίων υποχρεώσεων και ό άμοιβάτος σεβασμός των δικαιωμάτων θα δια-

σφαλίσουν την έπιτυχίαν του νέου οργανισμού.

Τρία συμφέροντα πρέπει και δύνανται να ληφθούν ύπ' όψιν: τό συμφέρον της έξυπηρετουμένης κοινωνίας, τό συμφέρον του εργαζομένου προσωπικού και τό συμφέρον του Ιδιοκτήτου της επιχειρήσεως. Οὔδέν εξ αὐτῶν δύναται να προαχθῆ χωρίς την σύμμετρον προαγωγήν των δύο άλλων.

Η επιχειρήσις όφείλει να έξυπηρετῆ τας ανάγκας της Κοινωνίας, έναντι λογικῶν τελῶν, συμφώνως πρὸς τας απαιτήσεις του συγχρόνου πολιτισμοῦ. Αν τουτο δέν έπιτευχθῆ, η επιχειρήσις θα μαρνανθῆ επί ζημία του Προσωπικού και του Ιδιοκτήτου.

Τά συμφέροντα του Προσωπικού πρέπει να τύχουν Ιδιαίτερας προσοχής. Η μονιμότης της άπασχολήσεως, η κοινωνικῶς δικαία μισθοδότησις, η λογική ασφάλισις έναντι της ασθενείας, του άτυχήματος, του γῆρατος και του θανά-

του, η δυνατότις της προαγωγῆς συναρτῆσι της Ικανότητος και των προσφερομένων ύπηρεσιών, η γενική άνύψωσις της στάθμης μορφώσεως και η τόνωσις της επαγγελματικής, κοινωνικής και έθνικής συνειδήσεως θα καταστήσουν τό προσωπικόν Ικανόν να άντιμετωπίζη έπιτυχῶς τας απαιτήσεις του Κράτους, του Στρατού και του Έθνους όλοκλήρου. Χωρίς δικαιοσύνην έναντι του Προσωπικού, χωρίς όρθήν άποτίμησιν των ύπηρεσιών του και έμπρακτον άναγνώρισιν αὐτῶν έντός των δυνατῶν όρίων τό έργον του Οργανισμοῦ δέν πρόκειται να έπιτύχῃ και τουτο επί ζημία της Κοινωνίας και του Ιδιοκτήτου.

Είναι εύτύχημα ότι η μεγίστη πλειονότης του Προσωπικού του ΟΤΕ, αριθμούστων 50.0 μέλη, εκ των όποιων 3300 προέρχονται από την Κρατικήν Τηλεγραφικήν και Τηλεφωνικήν Υπηρεσίαν και 1700 από την Έλληνικήν Τηλεφωνικήν Έταιρείαν, άνταποκρίνεται εις τας απαιτήσεις, τας όποιας Κράτος και Κοινωνία δύναται να θέσουν πρὸς αὐτό. Η Ικανότης, η εργατικότης και ό ζήλος του, ό πατριωτισμός και η αυτοθυσία του, Ιδιότητες, τας όποιας πάντοτε έπέδειξε τό προσωπικόν των τηλεπικοινωνιών, παρέχουν άσφαλή έγγύησιν ότι θα δικαιωθούν πλήρως αι έπιβίδες, αι όποιαί στηρίζονται εις αὐτό.

Μικρά καθυστέρησις περι την εξειδίκευσιν εις τας συγχρόνους τεχνικάς και έμπορικῶς μεθόδους εργασίας θα ύπερνηκῆ ταχέως διά της βοήθειας της ύπό τόν κ. Φέντον όμάδος ειδικῶν άμερικανῶν έμπειρογνομώνων, οι όποιοι εργαζονται ήδη παρ' ημῖν. Οι σύμβουλοι αὐτοί έτέθησαν εις την διάθεσιν του ΟΤΕ υπό του παγκοσμίου φήμης άμερικανικού όικου 'Ιντερνάσιοναλ Τελεγραφικῆς έντ Τέλεφον Κόμπανυ, μετά του όποιου η Έλληνική Κυβέρνησις συνεβλήθη πρὸς τόν ειδικόν αὐτόν σκοπόν. Η σχετική σύμβασις συνήθη έντός του πλαισίου της άμερικανικής βοήθειας. Άναμένονεν πολλά εκ της συμβολῆς των άμερικανῶν έμπειρογνομώνων, η δράσις των όποιων ήρχισεν ήδη να γίνεται αίσθητή.

Τέλος δέν πρέπει να παροραθῆ τό συμφέρον του Ιδιοκτήτου της επιχειρήσεως, τό όποιον έγκειται εις τό κέρδος. Έπιτυχία επιχειρήσεως χωρίς κέρδος δέν είναι νοητή, οιοσδήποτε και άν είναι ό Ιδιοκτήτης. Μόνον τό κέρδος προσελκύει τὰ κεφάλαια, τά όποια χρειάζονται διά την ανάπτυξιν των εργασιών. Αί επιχειρήσεις τηλεπικοινωνίας διαίουσιν παντοῦ φάσιν συνεχούς και ταχείας αναπτύξεως. Νέα κατ' έτος κεφάλαια διατίθενται πρὸς αντιμετώπισιν των αύξανόμενων αναγκῶν. Εις την τηλεπικοινωνιακῶς καθυστερημένην χώραν μας η ανάπτυξις προβλέπεται έξαιρετικῶς ταχεία. Η άμερικανική βοήθεια θα συμβάλῃ σημαντικῶς εις την άποκατάστασιν και ανάπτυξιν των τηλεπικοινωνιών μας. Αλλά κάποτε, τό θερος του 1952, θα σταματήσῃ. Έως τότε πρέπει ό ΟΤΕ να έχῃ άποκτησει την Ικανότητα προσελκύσεως νέων κεφαλαίων πρὸς συγχώνισιν του έργου του' πρέπει δηλαδή να κερδίζη. Αν τουτο δέν συμβῆ, η επιχειρήσις δέν παρακάσῃ επί ζημία της Κοινωνίας και του Προσωπικού. Δέν είναι δέ άσθητόν τό γεγονός ότι Ιδιοκτήτης είναι τό Κράτος: τὰ κέρδη του εκ της επιχειρήσεως, όπως άλλωστε και τὰ ποσά, τά όποια θα άπολαμβάνῃ εκ αὐτῆς πρὸς άπόσβεσιν της παρεχομένης σήμερα άμερικανικής βοήθειας, θα διατίθενται όσοδήποτε ύπερ της Έλληνικής Ολότιτος.

Τό έργον του ΟΤΕ άρχίζει. Ολοι οι εργαζόμενοι εις αὐτόν, από του προέδρου μέχρι του μαθητευομένου, ύποσχόμεθα ένώπιον της Α. Μ. του Βασιλέως ότι θα καταβάλωμεν κάθε προσπάθειαν διά να δικαιώσωμεν την έμπιστοσύνην, διά της όποιας περιεβλήθημεν και να καταστήσωμεν τόν οργανισμόν μας άξιον ύπηρετήν της Κοινωνίας, του Κράτους, του Στρατού, της Έλληνικής Πατρίδος.

Αθήνα 10 Νοεμβρίου 1949 ΚΩΝ. Ν. ΓΟΥΝΑΡΑΚΗΣ

Η ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΜΑΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΑΡΑΞΙΝ ΓΡΑΜΜΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΙΚΗΝ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

Όμιλεῖ ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Έξαγωγέων κ. ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Εις προηγούμενον φύλλον μας είχεν εξετασθῆ τό ζήτημα της τοποθέτησεως των Έλληνικῶν προϊόντων εις τας ξένας άγοράς γενικῶς και είχεν τονισθῆ η ανάγκη της προωθήσεως των εξαγωγῶν, τόσον άπό πλευρᾶς διαδόσεως τούτων εις τό έξωτερικόν, όσον και διά την δημοσιότητα ενός πόρου διά την Έθνικήν μας Οικονομίαν και την έν μέρει Ισοσκέλισιν του Ισοζυγίου εισαγωγῶν εξαγωγῶν. Η δια τὰ μέλλον όποτε η δια του σχεδίου Μάρσαλ βοήθεια θα παύσῃ παρεχομένη.

Τὰ κυριώτερα εξαγωγίμα Έλληνικά προϊόντα ως γνωστόν είναι η σταφίς, τό έλαιον, ό καπνός, οι οίνοι. Κατά δεύτερον δέ λόγον ήγένετο εξαγωγή ποροπολεμικῶς και άλλων προϊόντων ως τὰ ρυτινικά η μαστίχη τὰ έσπεριδοειδή, αι σταφυλαί ώρισμένα μεταλλεύματα και άλλα. Μετά την άπελευθέρωσιν και παρὰ τας δυσκολίας αἰτήσεως έδωμοι ηγήθησαν λόγω του πολέμου έγένοντο εξαγωγαί έλαίου, οἶνων σταφίδος ως και των άλλων προϊόντων εις κλίμακα μικρῶν πραγματοποιηθέντος μόνον ένός ποσοστού των γενομένων ποροπολεμικῶς εξαγωγῶν.

Και διά τὰ μὲν προϊόντα των όποιων τό κόστος δύναται ν' άνταποκριθῆ εις τας τιμάς των ίδιων προϊόντων εις την Διεθνή άγοράν, η εξαγωγή δέν παρουσιάζει μεγάλας δυσκολίας άρχεί αὐτή να γίνῃ εκχωίρωσ και τὰ πρὸς τοποθέτησιν προϊόντα να συγκεντρώνουν όλα τ' απαιτούμενα στοιχεία αἴτινα θα τὰ καταστήσουν Ικανά να συναγωνισθούν τὰ προσφερόμενα υπό άλλων χωρῶν. Υπάρχει όμως μεταξὺ των εξαγωγίμων Έλληνικῶν προϊόντων και μία κατηγορία διαφόρων τοιούτων των όποιων τό κόστος παραγωγῆς και συνελῶς η τιμή δέν δύναται να άνταποκριθῆ εις την διεθνή άγοράν.

Είναι τὰ λεγόμενα παθητικά προϊόντα τὰ όποια προμοδοτοῦνται υπό του Κράτους η εξαγονται κυρίως διά του συστήματος των ιδιωτικῶν άνταλλαγῶν τό όποιον έφηγο-

μόζετο από πολλοῦ και μέχρι πρόσθεν μνηνῶν.

Διά του τρόπου τούτου ήγένετο έφικτῆ η πραγματοποίησις, εις μικράν βεβαίως κλίμακα, των εξαγωγῶν των έν λόγω προϊόντων.

Ερ' όσον όμως δι' άποφάσεως της Κυβερνήσεως και των εκπροσώπων της Αμερικανικής Αποστολής τό σύστημα των ιδιωτικῶν άνταλλαγῶν σχεδόν κατηργήθη και η χρημοδότησις είναι περιορισμένη, η εξαγωγή των παθητικῶν προϊόντων καθίσταται σχεδόν αδύνατος και οὔτω άντι αι εξαγωγαί μας να επεκταθούν και εις προϊόντα αἴτινα δέν εξήγοντο μέχρι τουτο, ως εκρίθη σκοπόν της έπρωτάθῃ υπό εκπροσώπων της Αμερικανικής Αποστολής εις γενομένην παρ' αὐτῶν μελέτην επί του ζητήματος των εξαγωγῶν, μοιραίως περιορίζονται εις ζημίαν της Έθνικής Οικονομίας και εις βάρος της ιδιωτικής βιομηχανίας και των παραγωγῶν οι όποιοι οὔτω καταδικάζονται εις μαρasmus.

Επί του ζητήματος τούτου βεβαίως ήγένοντο πολλαί συζητήσεις και διαβήματα εκ μέρους των εξαγωγέων διά της διοικήσεως του Πανελληνίου Συνδέσμου Έξαγωγέων πρὸς τό Υπουργεῖον Έθνικής Οικονομίας και την Διοίκησιν Έξωτερικου Έμπορίου.

Ηδη ήγένοντο ώρισμένα συσκέψεις και ήπρωτάθησαν ώρισμένα μέτρα αἴτινα θα πρέπει να ληφθούν να γίνῃ δυνατή κατά ένα τρόπον η εξαγωγή των παθητικῶν προϊόντων.

Εν σχέσει με τό όλον ζήτημα των παθητικῶν προϊόντων και τὰ μέτρα αἴτινα πρέπει να ληφθούν διά την τοποθέτησιν των εις τό έξωτερικόν ό Πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου κ. Γεώργιος Παπαδημητράκοπουλος διετύλωσεν τας άπόψεις του εις σχετικήν έρώτησιν μας.

Τό ζήτημα της παθητικότητος ενός εξαγωγίμου προϊόντος—λέγει ό κ. Παπαδημητράκοπουλος—ά-

νάγεται αυτόματος εις ζήτημα παραγωγῆς αὐτοῦ.

Εάν δηλαδή καθίσταται δυνατή η παραγωγή ενός προϊόντος με κόστος έπιτρέπον την εξαγωγήν του, τότε η εξαγωγή είναι δυνατή και πρέπει να γίνῃ. Εάν όμως συμβαίνει τό αντίθετον, τότε η εξαγωγή πρέπει να γίνῃ αλλά δέν είναι δυνατή.

Επομένως διά να εξετάσωμεν εάν η εξαγωγή ενός προϊόντος είναι δυνατή η αδύνατος πρέπει να εξετασθῆ τό κόστος της παραγωγῆς. Αὐτή νομίζω—συνερίζει ό κ. Παπαδημητράκοπουλος—είναι η μόνη όρθῆ και έπιστημονική θέσις του ζητήματος με τό όποιον άπασχολούνται αὐτάς τας ήμέρας οι άρμόδιοι. Αὐτή και μόνον η θέσις θα μᾶς δώσῃ τ' άντικειμενικά κριτήρια διά να κρίνωμεν την παθητικότητα η μη των ειδῶν μας.

Αὐτή τέλος θα μᾶς δδηγήσῃ διά να εξεύρωμεν αριθμητικῶς τό ποσοτόν της παθητικότητος εκάστου είδους και την διάκρισιν των χωρῶν της εξαγωγῆς έναντι των όποιων τό είδος είναι παθητικόν η όχι, δεδομένου ότι πρὸς ολοκληρωτικήν αριθμητικήν λύσιν του ύπο εξέτασιν προβλήματος της παθητικότητος, καθίσταται απαραίτητον να έχωμεν και την τιμήν πωλήσεως. Η άσταθις όμως ένδοερωπαϊκή μεταπολεμική οικονομία δέν μᾶς εἶχε δώσει μέχρι τουτο σταθερά τιμάς πωλήσεως των προϊόντων μας και οὔτω βλέπομεν τας τιμάς πωλήσεως να διαφέρουν σημαντικῶς τάτι από χώρας εις χώραν.

Η παρατηρούμενη αὐτή διαφορά τιμῶν του έξωτερικου είναι εις επί πλέον λόγος όστις δέν να μᾶς ώδήγησῃ εις την έρευναν του κόστους της παραγωγῆς. Ασφαλῶς αὐτή δέν είναι εύχαρής, τουτο όμως δέν σημαίνει ότι δέν πρέπει να γίνῃ και ότι πρέπει να εξακολουθήσῃ η προχειρότης των εξαμβλωτικῶν λύσεων.

Είμεθα—τονίζει ό πρόεδρος του (Συνέχεια εις την 3ην σελίδα)

Η ΡΕΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΗΣ

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ
ΘΑ ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1950 ΣΗΜΑΝΤΙΚΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ

Ειδική έρευνα του συνεργάτου μας κ. ΠΑΥΛΟΥ ΚΡΙΝΑΙΟΥ

Μετα την πλήρη άποκατάστασιν καί εμπέδωσιν τής Τάξεως εις δόλοκληρον τήν Ελλάδα και ιδιαίτερος εις τήν ταλαιπωρηθείσαν επί μίαν τριετίαν υπό του έγκληματικού ληστοσυμμοριτισμού αγροτικήν ύπαιθρον, ή Άγροτική Τράπεζα σχεδιάζει και θα θέση εις εφαρμογήν διά των Συνεταιρισμών που άποτελοϋν τους κυριώτερους φορείς τής γεωργικής της πολιτικής μνημειώδη έργα άνασυγκροτήσεως τής γεωργίας, περιφρουρήσεως του άγροτικού μόχθου και αύξησεως τής παραγωγής. Πρυτανεύον πνεϋμα εις τήν νέαν αυτήν σταυροφορίαν τής Άγροτικής Τράπεζής θα είνε ή διά παντός μέσου αξιοποίησις και βελτίωσις τής γεωργικής παραγωγής, με άμεσον άποτέλεσμα και τήν αύξησιν του άγροτικού και Έθνικου, έν τελευταία αναλύσει, εισοδήματος. Αί φιλελεύθεροι μεταπολεμικοί ιδέαι τής άγροτικής Ευρώπης, κυρίως όμως ή επί νέων βάσεων γεωργική πολιτική των Ήνωμένων Πολιτειών πολιτογραφηθείσαι και εις τήν χώραν μας έπεισαν τήν Άγροτικήν Τράπεζαν ότι θα πρέπει να ήγηθή τής μεταρρυθμιστικής κινήσεως που άποβλέπει άφ' ενός μόν εις τήν μείωσιν των έξόδων γεωργικής παραγωγής και άφ' έτέρου εις τήν αύξησίν της διά να εκπέσουν αυτομάτως αί τιμαί με παράλληλον αύξησιν τής καταναλώσεως. Η αντίληψις ότι ή ύπερπαραγωγή και αί φθηνάί τιμαί των γεωργικών προϊόντων είνε επιζήμιου διά τόν γεωργόν που άδυνατεί να καλύψη τά έξοδά του, είνε άπολύτως έσφαλμένη. Όταν αί φθηνάί τιμαί και ή ύπερπαραγωγή συνοδεϋονται άπο συντονιστικά μέτρα προστασίας και άσφαλείας των προϊόντων, όταν οι συνεταιρισμοί διαθέτουν άποθήκας, ψυγεία, άποστειρωτικούς κλιβάνους, άφθονα μεταφορικά μέσα, έπιλιμένα κέντρα έξωπλισμένα διά ψυκτικών έγκαταστάσεων κτλ., τότε λύνεται αυτομάτως όλα τά προβλήματα και αξιοποιείται ή παραγωγή. Είς τήν περιφέρειαν Πηλίου λόγου χάριν τά μήλα τής περιόδου ύπερπαραγωγής προσφέρονται προς 500 δρχ. τήν όκά και διά του μεταπρατικού παρασιτισμού φθάνουν εις τά καταναλωτικά κέντρα των Άθηνών και Πειραιώς με τιμήν 4,5 και 8 χιλιάδων. Η άφορμή τής θλιβεράς αύτης διά τόν παραγωγόν καταστάσεως όφείλεται εις τήν έλλειψιν προστασίας του προϊόντος του. Οι συνεταιρισμοί του δηλαδή δέν διαθέτουν κατάλληλα ψυγεία έναποθηκέυσεως, μεταφορικά μέσα μέχρι του λιμένος, πλωτά μέσα έφοδιασμένα διά ψυγείων, έργοστάσια κονσερβοποιίας των περισευμάτων. Ο άτυχής παραγωγός μήλων άντιμετωπίζει τό πρόβλημα καταστροφής του προϊόντος του έν δέν τό διαθέση έγκαιρως και σπεύδει να τό παραχωρήση εις τόν έκμεταλλευτήν μεταπράτην όσα-όσα.

Η ντομάτα Άργολιδοκορινθίας μέχρι πέρσι ύφίστατο τήν ίδιαν τύχην και τήν ίδιαν έκμετάλλευσιν. Τά μικρά έργοστάσια ντοματοπολιτού τής περιφέρειας εκανόνισον τήν τιμήν του προϊόντος κατ' άρέσκειαν. Ο παραγωγός άπροστάτευτος έξηναγκάσσετο να ύποτάσσειται καιτοι ή τιμή τής ντομάτας του δέν εκάλυπτε τά έξοδά του. Η τραγωδία αυτή έσυνεχίζετο άπό έτών και έπαυελημμένως εις τήν περιφέρειαν Άργολιδοκορινθίας έσημειώθησαν τυραχάι, άπεργίαι και διαδηλώσεις

με μαύρας σημαίας, διαμαρτυρία έντόνου μορφής κλπ. διά τήν προστασίαν του προϊόντος. Πέρσι όμως οι συνεταιρισμοί Κηπαίων προϊόντων Άργολιδοκορινθίας έλυσαν τό πρόβλημά των διά τής γενναίας οικονομικής ενισχύσεως τής Άγροτικής Τράπεζής προς ίδρυσιν τελιοτάτου και ίσως του μεγαλειέτου έργοστασίου Μέσης Ανατολής παρασκευής και κονσερβοποιήσεως ντοματοπολιτού, έξοπλισθέν διά των άρτιωτέρων νεωτάτου τύπου Ιταλικών μηχανημάτων. (Βραστήρων, μηχανικών συμπυκνωτήρων κλπ.)

Τά μέλη των συνεταιρισμών άλλα και οι λοιποί άγρόται τής περιφέρειας προσφέρουν τό προϊόν των εις τό Έργοστάσιόν των, παρά τό Άργος, με τιμήν άσφαλείας 700 έως 800 δραχμών—ένώ άλλοτε έδιδον τήν ντομάτα των προς 500 δραχμάς—και με τό δικαίωμα συμμετοχής των εις τό κέρδος μετά τήν εκκαθάρισιν των λογαριασμών.

Τό μεγαλύτερον μέρος του προϊόντος αξιοποιείται με τόν θανύσιον ντοματοπολιτόν Άργολιδοκορινθίας και τό υπόλοιπον διοχετεύεται εις τά καταναλωτικά κέντρα. Τό έλαιόλαδον έπίσης έφέτος με τήν ύπερπαραγωγήν του άντιμετωπίζει τό πρόβλημα τής άποθηκείσεώς του, διά λογαριασμόν των Έλαιουργικών Συνεταιρισμών, διά να γίνη δυνατή ή έξασφάλισις άποθήματος διά τό προσεχές έτος, κατά τό όποιον μοιραίως ή άπόδοσίς του θα είναι ελάχιστη. Οι μεταπράται που καραδοκούν και έπιζητούν να έπωφεληθούν τής δυσχερείας, προσφέρουν έξευτελιστικάς τιμάς τάς όποιάς και άποδέχονται οι παραγωγοί τής Κρήτης, Μυτιλήνης και Μάνης διά πολ- λούς και ποιήλους λόγους μεταξύ των όποιων ή έπείγουσα ανάγκη ρευστου, έξοφλήσεως τοκοχρεολυτικών δανείων και τό κυριώτερον ή έλλειψις άποθήκων. Η Άγροτική Τράπεζα εις τό πλαίσιον των μεγάλων παραγωγικών και ενισχυτικών διά τήν πρόοδον τής ελληνικής γεωργίας έργων της, έδωσε μεταξύ των πρώτων, τήν οικονομικήν ενίσχυσιν των Οίνοποιητικών και Έλαιοκομικών Συνεταιρισμών διά τήν ίδρυσιν συγχρόνων και άρτίως έξοπλισμένων οίνοποιείων και άποθηκών (έλαιοδεξαμενών) έλαιολάδου. Έντός του προσεχούς μηνός συμφωνώσ με τάς άνακοινώσεως των άρμοδίων περατούνται αί έλαιοδεξαμεναι Κρήτης, Μυτιλήνης, Ζακύνθου δυναμικότητος 7.000 τόννων και έντός του 1950 προβλέπεται ή ίδρυσις και άλλων εις τους τόπους έλαιοπαραγωγής, δυναμικότητος 10.000 τόννων. Υπολογίζεται ότι μέχρι του προσεχούς θέρους θα ύφίστανται εις όλα τά έλαιοπαραγωγικά κέντρα τής χώρας έλαιοδεξαμενάι, δι' άποθήκευσιν 25 χιλιάδων τόννων προϊόντος που άποτελοϋν τό ήμισυ περίπου τής Πανελληνίου και κατά μέσον όρον παραγωγής. Έν συνεχεία μέχρι τής άνοίξεως του 1951 θα συμπληρωθή ό άριθμός των ώστε να λυθή και τό πρόβλημα αυτό του πολυτίμου διά τήν διατροφήν του ελληνικού λαού προϊόντος που θα άποθηκεύεται και θα διοχετεύεται εις τήν κατανάλωσιν βάσει συντονιστικής πολιτικής και άρμονικών σχέσεων παραγωγής και κατανάλωσεως.

Διά τήν οίνοποιίαν ή Α. Τ. Ε. κατέβριλε ιδιαίτεράν φροντίδα και ενίσχυσε ποιολογίως τά ύφιστά-

μένα και υπό άνέγεσιν Οίνοποιεία. Τό πρόγραμμά της διά τό 1950 περιλαμβάνει όλας σχεδόν τάς οίνοπαραγωγούς περιφέρειάς τής Ελλάδος.

Μέχρι σήμερα εύρίσκονται υπό κατασκευήν οίνοποιεία χωρητικότητος 6.215 τόννων διά τήν ίδρυσιν των όποιων διετέθησαν 7.795.000.000 δρχ. και μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ύπολογίζεται να αύξηθή ή χωρητικότης των συνεταιρικών οίνοποιείων κατά 2.400 τόννους. Διά τό προσεχές έτος ή αύξησις προβλέπεται ότι θα προσλάβη ταχύτερον ρυθμόν, άφού άπό τούδε έμελετήθησαν και εύρίσκονται υπό έγκρισιν 5 νέα οίνοποιεία (Ρεθύμνου Ηρακλείου, Δαφνών Άλιβερίου και Πάρου) χωρητικότητος 5.100 τόννων.

Συνολικώς μέχρι του τέλους του τρέχοντος έτους ό συνεταιρικός οίνοποιητικός χώρος θα φθάση τους 40 χιλ. τόννους, ποσόν που έρμηνεύει τήν δυναμικότητα του 110 τής πανελληνίου παραγωγής. Μέχρι του 1937 έναντι μέσης ετησίως οίνοπαραγωγής 400 χιλ. τόννων ή

Έλλάς διέθετε συνεταιρικά οίνοποιεία συνολικής χωρητικότητος 26.933 τόννων. Κατά τό παρελθόν έτος ό χώρος αυτός ηύξήθη διά τής χορηγήσεως δανείων παρά τής Άγροτικής Τράπεζής, κατά 4.500 τόννους, εις τόν τομέα έπεκτάσεως και διαρρυθμίσεως ύφισταμένων οίνοποιείων (Σάμου, Μάλεμε, Καστελλίου κ.λ.π.).

Παράλληλως ή Άγροτική Τράπεζα καταρτίζει μελέτας, βάσει των έπίσημων δεδομένων της, δι' επέκτασιν, διαρρυθμίσιν και συγχρονισμόν των λειτουργούντων οίνοποιείων και όργανώνει ύπηρεσίας με τήν ευθύνην παρακολούθησεως τής εργασίας και άποδόσεως των οίνοποιείων, των παρατηρουμένων έλλείψεων και άναγκών των και γενικώς δι' ότι δήποτε σχετίζεται με τήν παραγωγήν του οίνου και τήν έξασφάλισιν και έξαγωγήν του.

Η Άγροτική Τράπεζα ως γνωστόν διευθύνει και ειδικόν τμήμα έξαγωγής οίνων διευθυνόμενον υπό του κ. Μαραβελάκη τό όποιον και έπέτυχεν έφέτος τήν έξαγωγήν 18 έως 20 χιλ. τόννων βιομηχανικών

οίνων εις Γαλλίαν άπό τά περιουσία άποθέματα.

Διά των μέτρων αυτών και τής γενναίας ενισχύσεως των Έλαιοκομικών και άμπελοργικών συναιτηρισμών προς ίδρυσιν συγχρόνων οίνοποιείων έφοδιασμένων διά των τελιοτέρων μηχανημάτων συνθλίψεως και έλαιοδεξαμενών, θα κατοχυρωθούν και θα έξασφαλισθούν τά 2 αυτά πολύτιμα προϊόντα τής Έλληνικής γής που ύφίσταντο ποικίλας έκμεταλλεύσεως εκ μέρους του μεταπρατικού παρασιτισμού. Κατά τό προσεχές έτος ή παραγωγή και κατοχύρωσις τής τιμής και άσφαλείας των προϊόντων αυτών θα είνε πλήρης και άπό πάσης πλευράς άποδοτική, και δέν είνε άπίθανον τά λαμβανόμενα προστατευτικά μέτρα να άποτελέσουν τήν βάσιν και άφετηρίαν τής άναγεννήσεως τής Έλληνικής Γεωργίας εις όλους τους τομείς παραγωγής της, μετά τήν λύσιν των ζωτικότερων προβλημάτων του οίνου και του έλαιολάδου.

Π. ΚΡ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ ΔΙΑΒΙΩΣΕΩΣ

Του συνεργάτου μας κ. ΑΝΤ. ΣΑΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

Με τήν άπεργιακήν κίνησιν των εργατοϋπαλλήλων κατά τάς ήμέρας ταύτας, ήλθεν επί τάπητος και πάλε τόν πάντοτε φλέγον και πάντοτε έπίκαιρον θέμα των συνθηκών γενικής διαβίωσεως τής μεγάλης μάζας των ελληνικών εργαζομένων και ειδικώτερον του κόστους ζωής αυτών. Άπό τά άχθέντα εις τό φώς τής δημοσιότητος άδιάψευστα στοιχεία προβάλλει ζοφερά εικόν των συνθηκών ζωής του πλέον σημαντικού τμήματος των εργαζομένων. Άλλά ταυτοχρόνως δημιουργεί και σοβαράς σκέψεις διά τό κατά πόσον είναι δυνατόν να άχθή εις έπιτυχίαν ή προσπάθεια τής οικονομικής άνασυγκροτήσεως τής χώρας, έφ' όσον τό ανθρώπινον ύλικόν επί του όποιου άπαραιτήτως θα πρέπει και στηριχθή ή όλη προσπάθεια τής άναπτύξεως και αύξησεως τής παραγωγής, ύποσιτίζεται και διαβιοί υπό άθλιεστάτας συνθήκας, αί όποια ούτως ή άλλως έπιδρουν δυσμενώς επί τής άποδοτικής ικανότητος τής εργασίας του.

Η έρευνα των συνθηκών διαβίωσεως των εργαζομένων μοιραία οδηγεί κατά πρώτον εις τήν εξέτασιν του ζήτηματος των μισθών και ήμερομισθίων που λαμβάνουν σημερον οι εργαζόμενοι εργατοϋπάλληλοι και τής συγκρίσεως αυτών προς τόν σημερινόν τιμάριθμον του κόστους ζωής. Άπό σχετικών σημείωμα έπιδοθέν υπό τής Γενικής Συνομοσπονδίας Έργατών Έλλάδος εις τό Συντονιστικόν Συμβούλιον, επί τή ευκαιρία τής συζητήσεως του όλου θέματος των μισθών και ήμερομισθίων και του δυνατού τής αύξησεως αυτών προκύπτουν τά εξής: Σήμερον τό κατώτατον ήμερομισθιον, μετά τας χορηγηθείσας πρό τίνος αύξήσεις φθίνει τάς 14.300 δραχμάς (ύπάρχουν και πολύ κατώτερα, τά ήμερομισθια των μαθητευομένων που μόλις φθάνουν εις τάς 3.000 δραχ-

μάς) ήτοι 246 φορές άνω του προπολεμικού ή 263 φορές άνω συνυπολογισθούν τά δώρα των έορτών. Έπομένως έχομεν σχέσιν προς τόν σημερινόν τιμάριθμον διατροφής (334,21) 690). Δηλαδή διά να φθάση τό σημερινόν ήμερομισθιον τήν αναλογίαν του 1947, ή όποια έν σχέσει με τήν προπολεμικήν ήτο εις τά 920)ο πρέπει να αύξηθή κατά 33 ή 360)ο. Άλλά και μία άκόμη πλευρά του ζήτηματος άποδεικνύει ότι τό εργατικόν εισόδημα, όχι μόνον ως προς τό προπολεμικόν, αλλά ως προς τό του 1947 έμφανίζει μείωσιν. Ένώ μεταξύ 1947 και 1949 έχομεν αύξησιν του έθνικου εισοδήματος έν σχέσει προς τό προπολεμικόν άπό 660)ο εις 720)ο διά τό 1948 και 800)ο προβλεπόμενον διά τό 1949, ήτοι έντός διετίας αύξησιν κατά 210)ο και ένώ ή αύξησις του δείκτου βιομηχανικής παραγωγής δι' όλας τάς βιομηχανίας έμφανίζει ποσοστά άπό 67,70)ο εις 900)ο, πράγμα που σημαίνει αύξησιν τής δραστηριότητος και των κερδών τής βιομηχανίας κατά 23—330)ο, άντιθέτως τό εργατικόν εισόδημα έμφανίζει μείωσιν κατά 330)ο.

Υπό τούτατας συνθήκας οικονομικής δυναμικότητος των εργαζομένων είνε φυσικόν επακόλουθον ή άθλιότης των συνθηκών διαβίωσεως αυτών. Άπό στοιχεία μιάς έρευνής του εργατικού τμήματος τής έν Έλλάδι Άμερικανικής Άποστολής Βοηθείας, ή όποια έγινε μεταξύ Φεβρουαρίου και Μαΐου 1949 υπό τήν διεύθυνσιν του κ. Λέοναρντ Λιζενμάγιερ συνάγονται τά εξής: Ο μέσος έλλην εργατής διαθέτει τά 2)3 των έξόδων συντηρήσεως του διά τρόφιμα. Τό διατολόγιον αυτού περιλαμβάνει 270)ο άσπρις, 160)ο πατίτες, 140)ο ζυμαρικά, 130)ο ψάρια, 110)ο νωπά και μαγειρευμένα λαχανικά και 100)ο κρέας. Η έρευνα ή όποια διεξήχθη

όχι εις τά πτωχότερα ελληνικά κέντρα, αλλά εις τάς περιοχάς των βιομηχανικών κέντρων Άθηνών, Πειραιώς, Ηρακλείου, Πατρών, Θεσσαλονίκης και Βόλου, έφερην εις φώς ότι ό μέσος όρος των ήμερησίων έξόδων συντηρήσεως κατ' οικόγειαν είνε 29.775 δραχμαί. Κάθε οικογένεια δαπανά τά 66,10)ο του ποσού τούτου διά τρόφιμα, 11,10)ο δι' άτομικά έξοδα των μελών της, ύπως μεταφορικά, σιγαρέττα, έφημερίδες κλπ., 7,80)ο δι' ιματισμόν, 5,90)ο διά μαγειρεύματα και θέρμανσιν, 40)ο δι' ένοίκιον, 2,40)ο δι' άτομικήν ύγιεινήν, 1,60)ο δι' ιατρικήν περίθαλψιν και όλιγώτερον του 10)ο δι' είδη οικοκυρικής. Ο γενικός μέσος όρος τής κατ' άτομον δαπάνης εκάστης οικογενείας διά τρόφιμα άνέρχεται εις 3.716 δραχμάς ήμερησίως. Όμως τό ήμισυ των εργατών δαπανά άκόμη όλιγώτερον και φθάνουν μέχρι 2.875 δραχμάς.

Έξετάζουσα ή ίδια εκθεσις τάς συνθήκας κατοικίας των εργαζομένων και παρά τό άναγνωριζόμενον παρά ταύτης γεγονός ότι τά ένοίκια είνε έξαιρετικώς χαμηλά λόγω του ένοικιστάσιου ή εις πολλάς περιπτώσεις έξασφαλίζεται άνέξοδος στέγη, διαπιστώνει τά ακόλουθα: Μέγα ποσοστόν τής άνεξόδως έξασφαλιζόμενης στέγης είνε λίαν ακατάλληλον. Είς ώρισμένας περιοχάς ύπάρχουν οικογένεια διαμένουσαι εις σπήλαια ή εις προσωρινά καταλύματα κατασκευασμένα άπό παλαιά άχρηστα ύλικά. Έκ των έρευνηθεισών περιπτώσεων συνθηκών κατοικίας εργατικών οικογενειών, τά 400)ο αυτών ζοϋν εις πτωχικάς κατοικίας, τά 250)ο εις καλάς και τά ύπόλοιπα 350)ο εις μετριάς ή σχετικώς καλάς. Πιρουσιάζεται έπίσης τό φαινόμενον τής ύπάρξεως οικογενειών που διαβιοϋν εις σπήλαια, έντός παλαιών τει-

(Συνέχεια εις τήν θην σελίδα)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΝΕΡΓΙΑ—ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΙ—ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ—ΕΜΠΟΡΙΟΝ—ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ Κ. Α. Π.

ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

Παρατηρείται σταθερά αύξηση των εισαγωγών εις τας Ηνωμένας Πολιτείας. Οι εισαγωγές έπωφελούνται από δολόκληρον σειράν περιπτώσεων ευνόικων δι' αυτούς. Κύριος παράγων τής τιοαύτης αύξήσεως είναι ή υποτίμησις τών ξένων νομισμάτων έναντι του δολλαρίου. Οι Αμερικανοί εισαγωγείς δέν συνηθίζουν να σχηματίζουν μεγάλα αποθέματα έμπορευμάτων και τάρα με τας συχνάς άπεργίας και τας έπικειμένας εορτάς τών Χριστουγέννων ή προσοχή των αναγκαστικών στρέφεται εις τας εισαγωγάς εκ τού έξωτεριου. Η παραγωγή του χάλυβος λόγω συνεχών άπεργιών είναι ήλαττωμένη και τούτο φέρει αντίκτυπον εις τας βιομηχανίας παιγνιδίων με άποτέλεσμα τήν εισαγωγήν μεγάλων ποσοτήτων παιγνιδίων έξ Εύρωπης διά να συμπληρωθών αι ανάγκαι τού κοινού κατά τας εορτάς τών Χριστουγέννων.

Βασικά προϊόντα τής βιομηχανίας όπως ο κασσίτερος, τού άντιμόνιον και ο μόλυβδος εισάγονται εις διαρκώς αύξανόμενας ποσότητες από τού Μεξικό, τών Καναδών, τήν Εύρωπην και τήν Απω Ανατολήν.

Τά μεγάλα μεταλλεία χαλκού τής Χιλής εργάζονται έντατικά διά να έπαρκέσουν εις τήν έξ Ηνωμ. Πολιτειών ζήτησιν.

Αι εισαγωγαι έλαστικου έπίσης ηύξήθησαν. Οι βιομήχανοι ήρχισαν να αγοράζουν διά να σχηματίσουν αποθέματα άσφαλείας.

Η Αυστραλία άποστέλλει μεγάλας ποσότητας έρλων εις τας Ηνωμένας Πολιτείας. Και αι Άγγλικαι βιομηχανίαι κλωστής, ύφανμάτων και μαλλίνων έν γένει αισθάνονται μεγάλην άνακούφισιν λόγω τής δυνατότητος που έχουν τάρα να άποστέλλουν τά προϊόντα των εις τας Ηνωμ. Πολιτείας. Κατόπιν τής ύποτιμήσεως τού «Πέζο», ή Αργεντινή άποστέλλει μεγάλας πο-

σότητας δερμάτων εις τας Ηνωμ. Πολιτείας. Η τιμή τού καφέ και τού κακάο άνέρχεται σταθερώς. Τά αποθέματα τών παραγωγών είναι πολύ μικρά και αι έσοδείαι τής Βραζιλίας και τής Γκουατεμάλας, ήσαν πολύ περιορισμένα κατά τού τρέχον έτος λόγω τής κακοκαιρίας. Αι χώραι που παράγουν πρώτας ύλαςπραγματοποιούν μεγάλα κέρδη άποστέλλοντας τας ύλας των εις τας Ηνωμ. Πολιτείας. Τά εργοστάσια τής Δυτικής Εύρώπης λαμβάνουν μεγάλας παραγγελίας έξ Αμερικής, αλλά δυσκολεύονται πολύ εις τήν εκτέλεσιν των διότι κατά πρώτον προμηθεύουν τά γειτονικά των κράτη και τας άποικίας των και κατόπιν τούτου πολύ όλίγα άπομένουν προς έξαγωγήν εις Ην. Πολιτείας.

ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ

Ο κ. Άρθουρ Ντήκιν, εις άρθρον του εις τιν έργάνων τής Ομοσπονδίας Έργατών Μεταφορών, τής οποίας είναι Γενικός Γραμματεύς, σχολιάζων τήν νέαν πολιτικήν τού Γενικού Συμβουλίου τού Συνεδρίου τών Έργατικών Ένώσεων, τονίζει μετ' έμφάσεως τήν θετικήν άποψιν τής άκολουθουμένης γραμμής λέγει :

«Η πολιτική ή οποια καθιερώθη τάρα δέν σταθεροποιεί κατ' ανάγκην τας έργατικάς άποδοχάς, σχετίζεται δέ κυρίως με τήν παρούσαν παραγωγήν. Βάσει τών υπό τού Γενικού Συμβουλίου προτεινομένων έπιδοτήσεων έν περιπτώσει αύξήσεως τής παραγωγής, ή καταβολή μεγαλειότερων ήμερομισθίων θα είναι δυνατή.

Τούτο δέν άφορά μόνον άσους πληρώνονται βάσει τών παρ' αυτών άποδιδόμενων άποτελεσμάτων. Η πρότασις τού Γεν. Συμβουλίου συνιστά τήν εξέτασιν τού όλου θέματος τών έργατικών άποδοχών, με τόν σκοπόν να χορηγηθού έπιδο-

ματα δι' ηύξημένην παραγωγήν εις άσους δέν καλύπτονται υπό συμφωνιών τιοαύτης φύσεως με ειδικήν μείαν άσον άφορά τούς έξχοντας μικρόν ήμερομισθιον.

Καθίσταται λοιπόν άπαραίτητον και είναι προς όφελος ήμών αυτών να αύξήσωμεν τήν παραγωγήν και να άναγνωρίσωμεν τήν προς τούτο προσπάθειαν τών εργατών, τού άποτέλεσμα τής οποίας να γίνετ αισθητόν εις αυτούς κατά τας ήμέρας τής πληρωμής των.

Ο κ. Ντήκιν προσθέτει ότι δέν είναι δυνατόν να καθιερωθι κατώτατον όριον ήμερομισθίου, διότι ή διαφορά μεταξύ τού τιοιούτου ήμερομισθου και τών άσων πληρώνονται οι βάσει άποδόσεως άμοιβάμενοι έργάται είναι πολύ μικρή.

Κατά τήν διάρκειαν τών διαπραγματεύσεων μετά τής Κυβερνήσεως, τού Γεν. Συμβουλίου τών Έργατικών Ένώσεων έζήτησε διαβεβαιώσεσι επί 2 σημείων—πρώτον επί τών κερδών και δεύτερον επί τών έπιχορηγήσεων.—Και ό κ. Ντήκιν παρατηρεί :

«Είναι βεβαίως φανερόν ότι δέν ήτο δυνατόν εις τόν Έπουργον τών Οικονομικών να καθώριση ποία θα ήσαν αι επί τού Προϋπολογισμού προτάσεις του, αλλά έτονίσθη ότι ή φορολογία επί τών κερδών έχει ήδη αύξηθι κατά 50)ο και ότι κατά τήν παρούσαν στιγμήν ή έν γένει φορολογία άπορροφά τά 65)ο τών πραγματοποιούμενων κερδών.

Ώσαύτως έδόθησαν διαβεβαιώσεις ότι δέν θα γίνη ούδεμία άναθεώρησις τού Προϋπολογισμού διά

ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ ΔΙΑΒΙΩΣΕΩΣ

(Συνέχεια εκ τής 5ης σελίδος)

χών χρονολογούμενων από τού 1200 π. Χ. ή εις ύπόγειαν όνου μερικώς εκ των μελών τής οικογενείας έκοιμώντο επί τού δαπέδου, χρησιμοποιούντα άντι στρωμνής παλαιούς σάκκους ή ένδύματα.

Επίσης διά τας συνθήκας διατροφής τών έξετασθεισών εργατικών οικογενειών, ή εκθεσις άναφέρει : Έκ τών 10.000 γευμάτων που περιλαμβάνει ή εκθεσις τά 130)ο άποτελούνται από ψάρι και τά 270)ο άπαρτίζονται κυρίως από όσπρια. Οι διεξαγαγόντες τήν έρευναν διεπίστωσαν ότι εις πλείστας περιπτώσεις αι οικογένειαι διητώντο με έν γεύμα ήμερησίως, ένώ τά υπόλοιπα άπηρτίζοντο από άρτον, τυρόν και έλαιας.

Από τά άναφερόμενα εις τήν εκθεσιν ταύτην τών πλέον άρμοδίων διά τήν διεξαγωγήν τής ειδικής τής Αμερικανικής Αποστολής συνάγεται άδιαμφισβήτητον τού συμπέρασμα ότι ό Έλλην εργαζόμενος, εις τήν μεγάλην του μάζαν διαβιοι υπό τας άθλιεστέραις συνθήκας και διαιτάται τόσο κακώς, ώστε να καθίσταται προφανής ό άναπόφευκτος κίνδυνος που άπειλεί όχι μόνον τήν έπιτυχίαν τής οικονομικής άνασυγκροτήσεως τής χώρας άλλ' αυτήν ταύτην τήν επιβίωσιν τής φυλής. Διότι είναι φυσική συνέπεια εις έν ύλικόν διαβιοι έν τας άθλιεστάτας αυτάς συνθήκας και συστηματικώς ύποσιτιζόμενον, αι διάφοροι ασθένειαι και αι πλέον τρομεραι εκ τούτων, να εύρίσκουν τού πλέον πρόσφορον και ιδεώδες περιβάλλον άναπτύξεως.

Αλλωστε τού γεγονός αυτό και οι εκ τούτου διαφαινόμενοι σχετικοί κίνδυνοι έχουν επισήμως διαπιστωθι από άλλας έρευνας τών άρμοδίων τμημάτων τής Αμερικανικής Αποστολής και τών άρμοδίων Έλληνικών ύπηρεσιών.

ΕΛ. ΚΑΤΣΟΥΛΑ...

Α. ΣΑΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

τής καταργήσεως τών έπιχορηγήσεων, ήτις θα απέληγε εις τήν μετατόπισιν τών βαρών με τελικήν συνέπειαν τήν αύξησιν τού κόστους τής ζωής.

ΣΟΒ. ΡΩΣΣΙΑ

Τό δελτίον τής έμπορικής κινήσεως τού εκδιδόμενου υπό τού συμβουλίου τών έξαγωγών τού Σικάγου άσχολεΐται διά μακρόν με τήν σημερινήν οικονομικήν κατάστασιν τής Σοβιετικής Ρωσσίας.

Σχετικώς άναφέρονται γυνωμια Αμερικανών έμπεριρογμών εις τούς όποιους έδόθη ή εύκαιρία να μελετήσουν εκ τού σύνεγγυς τήν οικονομικήν θέσιν τής Ένώσεως τών Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών.

Βασική παρατήρησις όλων είναι ότι ή σοβιετική οικονομία δέν έφθασε ακόμη εις τού έπίπεδον τού να δύναται να παράγη μηχανάς διά τήν κατασκευήν μηχανών. Τούτο σημαίνει ότι ή Σοβιετική οικονομία πάσχει όδυνωρως από τήν έλλειψιν βαρείας βιομηχανίας, γεγονός όπερ παρεμποδίζει βασικώς τήν άνάπτυξιν τής.

Ώσαύτως σημειούται υπό τών Αμερικανών ειδημόνων ότι ή προσπάθεια τής Σοβιετικής Κυβερνήσεως διά τήν άνάπτυξιν κυρίως τής πολεμικής τής βιομηχανίας οδηγεί προς μίαν κατάστασιν, ή οποια επιδεινώνει τήν οικονομικήν κρίσιν τής χώρας, κρίσιν όφειλομένην εις τήν ύποπαραγωγήν αγαθών τής καθημερινής ζωής τού λαού.

Η άνωτέρω τακτική τής Σοβιετικής Κυβερνήσεως προκαλεί μίαν βιομηχανικήν άνισοκέλειαν με συνέπειαν τήν δημιουργίαν μιάς άλλης άνισοσκελείας εις τού έμπορικόν της ίσοζύγιον, παρ' όλα τά δρακόντεια μέτρα τού περιορισμού τών εισαγωγών εις άσον τού δυνατόν κατώτερον έπίπεδον.

Έτερον σημείον, τού όποιον τονίζουν ιδιαίτέρως οι Αμερικανοί, είναι ή μεγάλη άδυναμία τής σοβιετικής τεχνικής εις τήν άξιοποίησιν τών φυσικών πλουτοφόρων πηγών τής χώρας. Η άπόδοσις τών σοβιετικών όρυχείων—άνθρακος σιδήρου κ.λ.π.—χαλαιναι μέχρι σημείου ώστε να μη έπαρκη εις τας ανάγκαις τής έγχωριου καταναλώσεως.

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΑΓΩΝΙΕΣ ΚΑΙ ΥΠΑΙΘΡΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

(Συνέχεια εκ τής 3ης σελίδος)

Έλα που οι Τράπεζαι δέν είναι άνοιχτές τήν ώρα που φθάνουν τά άεροπλάνα. Αρχίζει τις προκαταβολές από τού ξενοδοχείου και άν ύπαρχουν από τούς συνταξειδιώτες του. Μία φορά στό Λονδίνο είχα μία έπιταγή για τήν Γουέστ μίνιστερ Μπάνκ». Έρωτώ στό θυρωρείο τού ξενοδοχείου και μου άπαντούν ότι δέκα μέτρα δεξιά εις τόν δρόμον είναι ή Τράπεζα. Χαρούμενος μπήκα, αλλά γρήγορα άπογοητεύτηκα. Ήταν ένα από τά εκατό ύποκαταστήματα που είναι άπλωμένα σ' όλο τού άπέραντο Λονδίνο. Πρέπει να πάτε, μου είπαν, στό Κεντρικό.

— Που είναι ;
— Στο Σίτυ.

— Και που είναι τού Σίτυ ;
— Απ' εδώ κ' έμπρός αρχίζει τού χάος. Ένα ταξί λύει πάντοτε τά τέτοιου είδους προβλήματα.

Τό πήρα και ξεκίνησα. Δρόμο παίρνω, δρόμο άφίνω. Να ύπολογίσετε από τού Πικαντίλλυ που βρισκόμουνά εως τού Σίτυ, μιάμιση φορά Όμόνοια - Πατήσια. Περάσαμε λεωφόρους, πλατείες, πάρκα, άγορές, μά που να φθάσωμε. Τρεις φορές έσκυψα δεξιά από τού τζαμάκι και είπα στό γέρο οδηγό :

— Westminister Bank, please.
— Yes Sir, ήταν ή άπάντησις.

Αλλά έλα που δέν φτάσαμε.

Έν τέλει παρατηρείται ότι ή σοβιετική οικονομία, εύρισκομένη υπό ένα έντελώς Ιδιάζων καθεστώς με ένα άναρτήμον πληθος κλοιών, είναι έπόμουν να παρουσιάη τας σημερινάς τής Ιδιομορφίας, αι όποιαι δέν παρατηρούνται εις τας οικονομίας τών άλλων χωρών.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Έκ τών συγκεντρωμένων πληροφοριών και στοιχείων περί τής οικονομικής καταστάσεως τής Γερμανίας, έν τώ συνόλω τής, παρατηρείται μία έντονος και συστηματική προσπάθεια προς πλήρη άνασυγκρότησιν τού παραγωγικού τής μηχανισμού, ό όποιος όπέστη κυρίως καταστροφικά πλήγματα κατά τήν διάρκειαν τού δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.

Η Ιδιάζουσα σήμερα μορφή τής οικονομικής καταστάσεως τής Γερμανίας είναι ή έξής : ή χώρα διηρημένη εις δύο κύρια τμήματα— τού τμήμα τού κατεχόμενον υπό τής Ρωσσίας και τού τμήμα τού κατεχόμενον υπό τών Δυτικών Δυνάμεων— διεπόμενα από δύο εκ διαμέτρου αντίθετα πολιτικά και οικονομικά συστήματα είναι φυσικόν να συναντά τεραστίαις δυσχερείαις εις τόν συντονισμόν τών προσπαθειών τής προς άνασυγκρότησιν τής. Πολλοί εκ τών βασικών κλάδων τής Γερμανικής παραγωγής έχουν χωρισθι χωρίς καμμίαν άπαφήν μεταξύ των. Και όμως οι κλάδοι αυτοί ήσαν άλλοτε άπολύτως συνδεδεμένοι και άλληλοεξαρτώμενοι.

Παρόμοιον φαινόμενον με έκτασιν μεγάλου μειονεκτήματος παρακώλυει κάθε παραγωγικήν προσπάθειαν. Τά έμπόδια τά ύφιστάμενα εις τήν άναλλαγην τών διαφόρων ειδών έντός τής Γερμανίας, έμπόδια προερχόμενα από τήν πλήρη άνομοιομορφίαν τών καθεστώτων τών δύο κυρίων τμημάτων—δημιουργούν μίαν κατάστασιν πραγμάτων όχι βέβαια έποικοδομητικήν διά τήν οικονομικήν άνασυγκρότησιν τής χώρας.

Έτερον σημείον τής καταστάσεως έν Γερμανία είναι και οι άσχηποι περιορισμοί, οι έπιβληθέντες υπό τών Συμμάχων διά λόγους προνοίας, εις όρισμένας βασικάς γερμανικές βιομηχανίας.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΑΡΑΞΙΝ ΓΡΑΜΜΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΙΚΗΝ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

(Συνέχεια εκ τής 4ης σελίδος)

Πανελληνίου Συνδέσμου τών έξαγωγών—κατά παντός Κρατικού παρεμβατισμού, αλλά έφ' όσον τού Κράτος παρεμβαίνει ό παρεμβατισμός αυτός δέν να είναι μελετημένος και οργανωμένος. Προς τούτο προτεινόμεν όπωσ τού Κράτος άναλάβει να μελετήση τήν παθητικότητα τών έξαγωγικών προϊόντων από τής εκτεθεισεως άνωτέρω πλευράς. Ούτω και μόνον θα καταστή δυνατόν να χαραχθι γραμμή έξαγωγικής πολιτικής, διά τής οποίας θα ύπαρξη ένα ώρισμένον πρόγραμμα βασικόμενον εις προηγουμένην μελέτην και ύπολογισμούς και δέν θα κρίνεται έν άπρέπει να γίνη ή έξαγωγή ή μη ένός είδους εκ προχείρων στοιχείων και σποραδικών περιπτώσεων.

Έτερον ύπερ τής προτεινομένης μελέτης τού κόστους έπιχειρήμα—συνεχίζει ό κ. Παπαδημητριάδου— είναι και τού ότι θα έξαχθι τού συμπέρασμα, εάν και κατά πόσον τού Α ή Β προϊόν συμφέρει να παράγεται, έφ' όσον κοστίζει τού ύσον ύ' άποδειχθι ότι κοστίζει και έπιπροσθέτως θα παύσουν αι ύπαρχουσαι άντεγκλήσεις μεταξύ τού έξαγωγικού κόσμου και τού Έπουργείου Έθνικής Οικονομίας επί τής παθητικότητας ή μη ένός προϊόντος και ύ' άποδειχθι εάν οι έξαγωγείς είναι τόσοσν κακοί Έλληνες πολίται, ώστε να έπιζητούν ύπερκέρδη άδιαφορούντες εάν βλάπτεται ή μη ή Έθνική μας Οικονομία ή λόγω τής έλλείψεως προσηκοούσης μελέτης τών ζητημάτων και συστήματος εκ μέρους τών άρμοδίων παρακωλύεται ή έξαγωγή και τοποθετήσις όσον τού δυνατόν περισσοτέ-

ρων Έλληνικών προϊόντων εις τού έξωτεριόν.

Τέλος διά τής έν λόγω μελέτης θα δοθι εις τόν έξαγωγικόν κόσμον, εις τούς κόλπους τού όποιου έχουν άναρπει σήμερα διαφωνίαι επί τής παθητικότητας τών διαφόρων προϊόντων, ένα άντικειμενικόν κριτήριον επί τής παθητικότητας τού Α ή Β προϊόντος ως και τής ένισχύσεως έκαστου εξ αυτών. Αλλ'—έρωτά ό κ. Παπαδημητριάδου— είναι δυνατή ή προτεινομένη μελέτη ; Και γενομένη τυχόν αυτη θα έχη καμμίαν πρακτικήν αξίαν εάν αυριον ό τιμάρημος διακυβανθι ; Θέλωμεν να έλιπίσωμεν— περαίνων προσθέτω— ότι θα καταβληθι εκ μέρους τών άρμοδίων κάθε προσπάθεια ώστε να καταστή αυτη δυνατή. Τά δέ έξαχθησόμενα συμπεράσματα έξ αυτής να οδηγήσουν εις τήν εφαρμογήν συστήματος επί τού όποιου κάθε τιμαριθμική μεταλλαγή δέν θα έχη ούδεμίαν επίδρασιν.

Εις τά εκτεθέντα υπό τού Προέδρου τού Πανελληνίου Συνδέσμου Έξαγωγέων ως και τας εύλόγους άνησυχίας όλου τού έξαγωγικού μας κόσμου θα δώσουν άπάντησιν άσφαλώς επί τού τόσοσν σημαντικού ζητήματος τών έξαγωγών αι γενόμεναι συσκέψεις κατά τας τελευταίας ήμέρας εις τού Έπουργείον Έθνικής Οικονομίας θέμα τών όποιων είναι άποκλειστικώς ή έξεύρεσις τρόπου έξαγωγής τών παθητικών προϊόντων, και εις τας οποίας λαμβάνουν μέρος εκτός τών άρμοδίων ύπηρεσιών τού Έπουργείου και Αμερικανοί έμπεριρογώμενοι ως και εκπρόσωποι τών έξαγωγέων.

ΜΙΧ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ

ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Με έντονότερον ρυθμόν ἐκινήθη ἡ Πειραική ἐμπορογορά κατὰ τὸ ὑπό ἀνασκόπῃν δεκαπενθήμερον. Παρητήρηθη σημαντικῆς ἐκτάσεως ζήτησις εἰς ἅλα τὰ εἶδη τῶν τροφίμων, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὰ ἄλευρα, τὰς ζαχαρίας καὶ τοὺς καφφέδες, ἐνῶ καὶ σημαντικὰ παραγγελλία διεβιάσθησαν εἰς Τουρκίαν διὰ φορτία —κυρίως— αὐγῶν καὶ σφαγίων. Εἰς τὴν ζωηρότητα τῆς ἀγορᾶς συντέλεσαν ἀποκλειστικῶς αἱ ἐν δυνεὶ ἐφορταὶ τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους, κατὰ τὰς ὁποίας, ὡς γνωστόν, τυνώνεται ἡ ἀγοραστικὴ ἱκανότης τοῦ κοινοῦ. Ἀπὸ ἄλλας τὰς ἐπαρχίαις ἐκλείσθησαν εἰς Πειραιᾶ σημαντικὰ ποσότητες παντοίων τροφίμων καὶ ὑπολογίζεται, ὅτι ὑπὲρ ἐξακόσια φορτῆγὰ αὐτοκίνητα ἐκινήθησαν πλήρη ἐμπορευμάτων πρὸς τὰ διάφορα ἐπαρχιακὰ κέντρα.

Ἐνας ἄλλος παράγων πού ἐφέλικυσε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἐμπορογορᾶς καὶ ἀμειώτων κρατεῖ τὴν προσοχὴν τῶν εἰσαγωγῶν, ἔγκειται εἰς τὴν κυβερνητικὴν ἀπόφασιν περὶ βαθμιαίας ἀρσεως τοῦ κρατικοῦ παρεμβατισμοῦ εἰς τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον καὶ παροχῆς —κατὰ προοδευτικὴν κλίμακα— μιᾶς ἐλευθερίας εἰς τὰς ἰδιωτικὰς εἰσαγωγὰς. Ἡ κυβερνητικὴ αὕτη ἀπόφασιν παρέσχε λαβὴν εἰς διαφόρους ἀνταλλαγὰς γνωμῶν καὶ «ζυμώσεις» μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν κύκλων διὰ τὴν καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς καταναλώσεως, δι' ὅσα εἶδη ἀφεθῶν ἐλευθερίας. Ψιθυρίζονται διάφοροι συνδυασμοὶ μεταξὺ τῶν εἰσαγωγῶν, χωρὶς ὅμως νὰ ὑπάρχουν εἰσέτι οὕτε συγκεκριμέναι ἀποφάσεις, ἀλλ' οὕτε καὶ κἂν σταθερὰ ῥοπαὶ πρὸς σαφεῖς κατευθύνσεις.

Παραλλήλως κινήσις παρητηρεῖτο πρὸς διάλυσιν ἀρισμένων ἀναγκαστικῶν κοινοπραξιῶν, χωρὶς ὅμως καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τούτου νὰ προσλάβουν αἱ καταβαλλόμεναι ἐνέργειαι συγκεριμμένην μορφήν. Ἐξαίρεσιν ἀποτελεῖ ἡ κοινοπραξία τῶν ὕψων καουσίμων, διὰ τὴν ὁποίαν ἐτονίζετο ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἀνανεωθῇ διὰ τὸ ἔτος 1950, καθόσον αἱ διάφοροι ἐταιρεῖαι προκρίνουν τὴν ἐπίτασιν τῆς ἐργασίας τῶν εἰς τὰ ἐλεύθερα συστήματα. Ὑπεστηρίζετο μάλιστα, ὅτι κατάργησις τῆς κοινοπραξίας καὶ φυσικὰ διακοπὴ τῆς κρατικῆς παρεμβάσεως εἰς τὰ ὕψα καουσίμα, θὰ ἀπέβαινε ἰσχυρὰ φελέγχις διὰ τὴν καταναλώσιν, διότι αἱ τιμαὶ θὰ ἐρρυθμίζοντο ἐν συναγωνισμῷ καὶ ἐπὶ βάσει τοῦ φυσικοῦ νόμου τῆς προσφορῆς καὶ ζήτησεως.

Ἀναλυτικώτερον, κατ' εἶδη φορτίων, ἐσημείωσαν ἡ Πειραική ἐμπορογορὰ τὴν κατωτέρω εἰκόνα κατὰ τὸ διαρρεῦσαν 15θήμερον:

ΖΑΧΑΡΙΣ: Ἡ ἐκφόρτωσις τῶν δύο ζαχαροφορτίων, ἅτινα ἐκομίσθησαν, ὡς γνωστόν, μετὰ τὰ ἀγγλικά φορτῆγὰ «Βεῦμπανκ» καὶ «Ἐμπάϊρ Μάρσαλ» ἐπερατώθη καὶ ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι — μὴ ἐξαιρουμένης καὶ τῆς Δωδεκανήσου — ἐφωδιάσθησαν μετὰ ἐπαρκεῖς ποσότητες. Ἡ χονδρική καὶ ἡ λιανικὴ πώλησις διεξάγεται ἤδη εἰς τὰς κανονισθείσας τιμὰς, ἡ δὲ ζωηρὰ ἀπὸ μέρους τῆς καταναλώσεως ζήτησις συνεχίζεται — λόγω τῶν ἐορτῶν — παρὰ τὴν μεσολάβησιν τῶν διανομῶν, αἵτινες ἀναλογοῦν ἐν συνόλῳ πρὸς 1 1/2 ὀκτὰν κατὰ δελτίον. Νέα δημοπρασία διὰ τὴν ἀγορὰν 10.000 ἕως 16.000 τόννων ζαχαρέων δὲν προσεκηρύχθη εἰσέτι, θεωρεῖται ὅμως βέβαιον, ὅτι θὰ λάβῃ χώραν ἐντός τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου, οὕτως ὥστε αἱ παραγγελησόμεναι ποσότητες νὰ κομισθῶν τὰς πρώτας ἐβδομάδας τῆς ἀνοιξέως καὶ πρὸ τῶν ἐορτῶν τοῦ Πάσχα.

ΚΑΦΦΕΣ: Καὶ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ἐξησφαλίσθη ἡ ἐπάρκεια τῆς ἀγορᾶς. Αἱ πρώται ἀνάγκαι ἐκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου 15θήμερου, ὅτε κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ ἐκ Ρίου Ἰανέρου τὸ Σουηδικὸν «Μπόρελαντ» μετὰ 860 τ. καφφέων Βραζιλίας. Ἐν τῷ μεταξὺ τὴν 12ην Δεκεμβρίου κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ καὶ τὸ ἕτερον ἀναμενόμενον Σουηδικὸν «Κάρλ Γκόρδον» μετὰ 880 τ. καφφέων Βραζιλίας. Μετὰ τὴν κοστολόγησιν τοῦ πρώτου φορτίου ἐγένοντο ἰκαναὶ ἀποστολαὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὰ Δωδεκάνησα, ἐνθα ἡ ἔλλειψις τοῦ καφέ ἦτο πλήρης. Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισεν ἡ προεργασία διὰ νέας παραγγελλίας 3000 τόννων καφέ, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ β' ἡμισίου τοῦ 1950. Ἐντός τοῦ μηνὸς προκηρύσσεται διαγωνισμὸς διὰ τὴν προ-

μήθειαν 500 τ. βραζιλιανῶν καφφέων, ἐντός δὲ τοῦ Ἰανουαρίου θὰ λάβῃ χώραν καὶ νέος διαγωνισμὸς διὰ 1000 τόννους. Ἐκλείσθησαν ἀπ' ἑτέρου ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν «Ἐνωσιν Εἰσαγωγῶν» κατόπιν μειοδοτικῆς δημοπρασίας 550 τ. καφφέων προελεύσεως Ἀφρικῆς. Οἱ 250 τόννοι ἐκλείσθησαν ἀπὸ τὴν Ἀνατ. Ἀφρικὴν πρὸς 345]- τὰ 50 κιλὰ καὶ οἱ ὑπόλοιποι 350 τόννοι ἀπὸ τὴν πορτογαλικὴν ἀποικίαν ἄγχολα πρὸς δολλάρια 53 τὰ 50 κιλὰ καὶ ὑπὸ τούσ συνήθεις ὄρους μεταφορᾶς τοῖφ Πειραιᾶ.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΑ: Ἐντονος εἶναι ἡ ζήτησις δι' ὅλα σχεδὸν τὰ εἶδη τῶν δημητριακῶν, ἰδίαι δὲ διὰ τὰ ἄλευρα ἀπὸ σίτον ἀρίστης ποιότητος. Αἱ τιμαὶ διὰ τὰ ἄλευρα δὲν ἐσημείωσαν διακυμάνσεις, διότι τηροῦνται αὐστηρῶς αἱ ἀγορανομικαὶ τιμαὶ, ἤτοι 3180 δρχ. διὰ τὰ ἄλευρα ζαχαροπλαστικῆς καὶ 3010 δρχ. διὰ τὰ ἄλευρα ἀρτοποιίας. Ὁ μαλακὸς σίτος ἐσημείωσε ρεκόρ ζήτησεως, ἡ δὲ τιμὴ ἐφθασεν εἰς Πειραιᾶ τὰς 2290 δρχ. καὶ εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσιν τὰς 2080 δρχ., μετὰ οἰν περαιτέρω αὐξήσεως, ἐνῶ ὁ σκληρὸς σίτος διετηρήθη εἰς τὰς 2130 εἰς Πειραιᾶ καὶ 2040 δρχ. εἰς τὴν Θεσ/νικὴν, μετὰ μικρὰν τὴν ζήτησιν. Ὁ ἀραβόσιτος (ψιλὸς καὶ χυδρός), ἡ βρώμη, ἡ κριθὴ καὶ τὰ πίτυρα μετὰ συνήθη ζήτησιν καὶ εἰς τιμὰς ἀμεταβλήτους. Ἐπληρώνοντο 1546 δρχ. διὰ τὸν χονδρὸν ἀραβόσιτον καὶ 1562 δρχ. διὰ τὸν ἀραιόν, μετὰ οἰν ἔναντι τοῦ προηγουμένου 15θήμερου. Κριθὴ 1210 δρχ. καὶ βρώμη 1840 δρχ.

ΒΑΚΑΛΑΟΣ: Ἐκλείσθησαν νέαι ἀγοραὶ 3.500 τ. βακαλάου, 50) ο πλέον ἢ ἕλαττον, μετὰ προέλευσιν Φερώων νήσων καὶ Γροιλανδίας εἰς τὰ δολλ. 238 ἕως 245 τοῖφ Πειραιᾶ, ἀναλόγως λιμένων φορτώσεως καὶ μετὰ συνήθη ὀψιὸν διὰ τὴν εἰς Πάτρας παραδόσιν. Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ κομισθεῖσαι ποσότητες ἐκοστολογήθησαν καὶ ἤρχισαν διδόμεναι εἰς τὴν καταναλώσιν. Πρόκειται περὶ βακαλάου νέας ἐσοδείας καὶ ἀρίστης ποιότητος, δι' ἣ καὶ ἡ ζήτησις του εἶναι ἰκανοποιητικὴ. Ἡ προαναφερθεῖσα δημοπρασία ἐτονίζετο, ὅτι δὲν ἀποκλείεται νὰ εἶναι ἡ τελευταία, διότι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα αἱ εἰσαγωγαὶ βακαλάου καὶ ἀλιπάζτων θὰ ἀφεθῶν ἐλευθερίας.

ΑΛΙΠΑΣΤΑ: Τόσον διὰ ρέγγας ὄσον καὶ διὰ σαρδέλλας δὲν ἐδείκνυτο προθυμία διὰ νέας παραγγελλίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ρέγγας Ἀγγλικῆς προελεύσεως κομίζονται εἰς Πειραιᾶ εἰς ἐπαρκεῖς ποσότητες καὶ μετὰ προοπτικὴν ὅτι καλύπτονται αἱ ἀνάγκαι

τῆς καταναλώσεως μέχρι τοῦ ἔαρος. Ἡ ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ Ἐφοδισμοῦ, γνωσθεῖσα μόλις τὴν 14ην Δεκεμβρίου, διὰ παραγγελίαν ρεγγῶν ἐκακίζετο ἀπὸ τούσ ἐμπορικοὺς κύκλους τοῦ Πειραιῶς, διότι, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν συνθηκῶν μεταφορᾶς, εἶναι προωρισμένη νὰ κομισθῇ ἡ γενησομένη παραγγελλία τὸν Μάρτιον ἢ τὸν Ἀπρίλιον. Τότε ὅμως, μειώνεται φυσικῶς ἡ ζήτησις ρεγγῶν, διότι δὲν διαθέτομεν ἰκανὰ μέσα συντήσεως, ἡ παραγγελλία δὲ χρησιμεύσῃ —κατὰ προσφύα χαρακτηρισμὸν ἀρμοδίου ἐμποροῦ— ὡς... τροφὴ τῶν καρχαριῶν τοῦ Σαρωνικοῦ. Δι' εἰσαγωγῆν σαρδέλλων δὲν γίνεται σκέψις, διότι ἔχομεν ὑπερεπάρκειαν ἀπὸ τὴν ἐγγυρῶν παραγωγῆν.

ΟΡΥΖΑ: Τὸ εἶδος τοῦτο δὲν ἐνεφάνισεν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὴν ἀναμενόμενὴν ζωηρότεραν κίνησιν, ἐνῶ καὶ αἱ τιμαὶ ὑπεχώρησαν ἐλαφρῶς κατόπιν τῆς ἀναγγελίας διανομῶν ἀπὸ τὸ Κράτος. Κυρίως ὑπεχώρησαν αἱ τιμαὶ τῆς ἐγγυρῶν ὀρύζης (δευτέρως ποιότητος), καὶ ἐφθασαν εἰς τὰς 8.800 δρχ., ἐνῶ τῆς α' ποιότητος διετηρήθησαν γύρω τῶν 9.400 δραχμῶν. Ἐπηρεάσαν ἐπίσης τὴν ἀγορὰν καὶ τὰ ἄθροια φθασίματα «δεμάτων» μετὰ δρυζὴν ἐξαιρετικῆς ποιότητος, στελλομένη ἀπὸ τούσ ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενεῖς μας εἰς συγγενεῖς τῶν ὑπὸ μορφῆν δώρου. Ἡ δρυζα αὕτη ἠγοράζετο πρὸς 13.800 ἕως 14.000 δρχ., προκειμένου περὶ πακεταρισμένης καὶ πρὸς 12.400-12.600 δρχ. προκειμένου περὶ ὀρύζης χύμας ὀσκόους. Ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην ἐκομίσθη καὶ ἡ κρατικὴ παραγγελλία ὀρύζης μετὰ τὸ φορτηγὸν «Ἐλληνικ Σκάυ», ἀλλὰ τὰ ἐπ' αὐτῆς ἀποτελέσματα τῆς διαταχθείσης πραγματοποιήσεως δὲν ἐγνώσθησαν εἰσέτι.

ΟΣΠΡΙΑ: Οἱ παραγγεληθέντες πρὸ καιροῦ εἰς Τουρκίαν 4280 τ. φασολίαν καὶ 315 τ. φακῆς ἐκομίσθησαν καὶ ἐδόθησαν ἤδη ἐλευθερῶς εἰς τὴν καταναλώσιν, ἀφὸς προηγουμένως ἐκοστολογήθησαν (τιμαὶ εἰσαγωγῆς) πρὸς 3492 δρχ. τὰ φασόλια καὶ 3887 ἢ φακῆ. Αἱ τιμαὶ λιανικῆς πωλήσεως τῶν ἐν λόγω εἰδῶν εἶναι ὑψηλότεραι τῆς τῶν ἀντιστοίχων ὀσπρίων ἐγγυρῶν παραγωγῆς καὶ φόβοι ἐκφράζονται περὶ ζήμιων. Ἡ αἴτησις πριμοδοτήσεως τῶν κομισθεῶν ποσοτήτων ἀπερρίφθη, ἀν ὅμως μετὰ τὴν πραγματικὴν ἐπέλευσιν τοῦ χειμῶνος δὲν ἀπορροφηθῶν εὐχερῶς ἰκαναὶ ποσότητες, τότε ἡ αἴτησις περὶ πριμοδοτήσεως θὰ ἐπαναληφθῇ πρὸς κάλυψιν ἀναποφεύκτων ζημιῶν.

ΛΟΪΠΑ ΕΙΔΗ: Διὰ τούσ ξηροὺς καρποὺς σημεῖοῦται, λόγω τῶν ἐορτῶν, ζωηροτάτη ζήτησις, αἱ δὲ τιμαὶ

ἐσημείωσαν ἐλαφρὰν ὕψωσιν. Ἀμυγδαλόφυχα 24.400 δρχ., φυσικόφυχα 11.600 δρχ., ἀμύγδαλα Χίου (ἀφράτα) 10.200 δρχ., σκληρὰ 4.600 δρχ. φουντούκια Θεσσαλίας 8.600 δρχ., καρύδια 8.000-9400 ἀναλόγως προελεύσεως καὶ ποιότητος, κάστανα 4.600 δρχ. καὶ σῦκα μεταξὺ 3.000-4.000 δρχ., ἀναλόγως ποιότητος, προελεύσεως καὶ συσκευασίας. Τὰ μπαχαρικά μετὰ συνήθη ζήτησιν εἰς τὰς αὐτὰς τιμὰς, πλὴν τοῦ μαύρου πεπέρου, ὅπερ ὑπετιμήθη εἰς τὰς 182.000 δρχ., λόγω φθασιμάτων ἰκανῆς ποσότητος. Περί τυροῦ δὲν ὑπάρχει προοπτικὴ εἰσαγωγῆς ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν. Αἱ πρὸ καιροῦ κομισθεῖσαι μικραὶ ποσότητες τυροῦ Ὀλλανδίας καὶ Δανίας ἐξητηλήθησαν, ἐνῶ ἤδη ἤρχισαν χορηγοῦμεναι ἀδείαι εἰσαγωγῆς ἰταλικῆς γραβιέρρας. Ἐζητήθη ἡ ἀδεία εἰσαγωγῆς τουρκικοῦ κασσεριοῦ, ἀλλὰ δὲν ἐχορηγήθη εἰσέτι. Ἐν τῷ μεταξὺ ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῶν Χριστουγέννων καταπλεῖ εἰς Πειραιᾶ τὸ Σουηδικὸν «Σκόγκαλαντ» μετὰ 150 τ. τυροῦ Σουηδίας καὶ Φινλανδίας. Διὰ τὰ ἑλληνικὰ ἐλαιόλαδα ἐπληρώνοντο δρχ. 9.200 ἕως 9.800 διὰ τὰ μετὰ ἀσημαντὸν ὀξύτητα ἔλαια Κρήτης, Ζακύνθου, Ἐρμιόνης καὶ Κερκύρας. Τιμαὶ ἐξωτερικοῦ ἀνεφέροντο 350 δολλ. κατὰ τόννον δι' ἐλευθερίας φορτώσεως καὶ δολλ. 385 μέσφ κληρικῶν.

ΤΑ ΚΑΥΣΙΜΑ: Ἐνδιαφέρον ἰδιαιτέρον εἶχον τὰ ὕψα καύσιμα. Μετὰ μίαν στενότητα προκύψασα πρὸ 15θήμερου συνεπεία ἐλλείψεως ἐπαρκῶν ποσοτήτων βενζίνης, ἐπανήλθομεν καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐπάρκειαν μετὰ τὸν κατάπλου τριῶν φορτίων μετὰ 25.000 τ. διαφόρων πετρελαιοειδῶν. Ἡδὲ ἀναμένεται ἐξ Ἀμερικῆς (Κιουρασῶ) τὸ ἀγγλικὸν δεξαμενόπλοιο «Μάρουφσσα» μετὰ 10.800 τ. καυσίμων, καθὼς καὶ δύο ἄλλα σκάφη ἀπὸ τὸν Περσικὸν Κόλπον. Ὅσον ἀφορᾷ τούσ γαιάνθρακας, συνεχίζεται ὁ ἀπὸ μακροῦ χρόνου γνῶριμος ρυθμὸς τῶν φθασιμάτων 25.000 τ. γαιανθράκων μηνιαίως. Τὸ ποσὸν αὐτὸ συνεπληρώθη διὰ τὸν Δεκέμβριον μετὰ τὸν κατάπλου εἰς Πειραιᾶ τῶν φορτηγῶν «Σαντορίνη» καὶ «Μιχ. Ἐμπερικόου» μετὰ 18000 τ. καὶ τοῦ Παναμαϊκοῦ «Ἀρίων» εἰς Βόλον μετὰ 7.000 τ. Διὰ τὸν Ἰανουάριον ἀναμένονται τὸ τουρκικὸν φορτηγὸν «Σαντορίνη» ἐκ Ρόττερταμ μετὰ 6500 τ. καὶ τὸ ἑλληνικὸν «Μίνα Λ. Καμπάνη» μετὰ 8000 τ. Διαταγαὶ ὑπάρχουν διὰ τὴν ναύλωνσιν δύο εἰσέτι σκαφῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐκλείσθη εἰς τὰ 28—σελλήνια καὶ ἐν μικρὸν τουρκικὸν πλοῖον διὰ τὴν μεταφορὰν 2000 τ. γαιανθράκων ἀπὸ τὴν Ἀμβέρσαν εἰς τὴν Χαλκίδα διὰ τούσ

κρατικοὺς σιδηροδρόμους. Τὸ ἐν λόγω σκάφος εἶναι τὸ πρῶν Σουηδικὸν «Λεονάρτια» ὅπερ ἠγοράσθη ἀπὸ τούρκους ἐφοπλιστὰς καὶ παραλήφθη εἰς τὴν Στοκχόλμην ὕψωσιν τὴν τουρκικὴν σημαία μετονομασθὲν «Σούμπασι».

Ἡ ΝΑΥΛΑΓΟΡΑ: Ἡ ἀνασκόπησις τῆς παγκοσμίου ναυλαγορᾶς παρουσιάζει βελτιωμένην εἰκόνα. Ἐξ ὅλων τῶν παγκοσμίων κέντρων φορτώσεων κυκλοφοροῦν διαταγαὶ δι' ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ φορτία, αἱ τιμαὶ ὅμως τῶν ναύλων διατηροῦνται εἰσέτι εἰς χαλαρὰ ἐπίπεδα, διότι πληθωρικῶς προσφέρονται ἑκασταχοῦ τὰ κενὰ καὶ ἀναύλωτα πλοία. Ὁ συναγωνισμὸς περὶ τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς φορτώσεως ἐμποδίζει τὴν πληρωμὴν ὑψηλοτέρων ναύλων.

Διὰ φορτώσεις πρὸς τὴν Ἑλλάδα κρατοῦν ἤδη αἱ κατωτέρω τιμαὶ ναύλων: Ἐκ Ρόττερταμ (γαιάνθρακας) διὰ Πειραιᾶ σελλ. 23)6 (μεγάλα σκάφη). Ἐξ Ἀμβέρσης (γαιάνθρακας) διὰ Χαλκίδας 28]- (μικρὸν σκάφος). Ἐκ Γάνδης (λιπάσματα) διὰ δύο λιμένας Ἑλλάδος 29]- καὶ ἐκ Χιλῆς (νιτράτα) δι' ἕνα ἑλληνικὸν λιμένα δολλ. 850 κατὰ τόννον.

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΦΟΡΤΙΑ: Ἀναμένονται μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου τὰ κάτωθι φορτῆγὰ:

«Στούαρτ Πρίνς» ἀγγλικὸν ἐκ Μάντσεστερ (γενικὰ εἶδη) εἰς Πειραιᾶ. «Ὄστάνδη» βελγικόν, εἰς Πειραιᾶ ἐξ Ἀμβέρσης (γενικὰ εἶδη). «Μπάντρια» ἀγγλικὸν ἐκ Λίβερπουλ εἰς Πειραιᾶ (γενικὰ εἶδη). «Μίνα Καμπάνη» ἐκ Ρόττερταμ (μετὰ γαιάνθρακας). «Σούμπασι» τουρκικὸν ἐκ Χαλκίδας ἐξ Ἀμβέρσης (μετὰ γαιάνθρακας). «Μάρπησσα» ἀγγλ. ἐκ Κιουρασῶ (μετὰ πετρέλαια). «Σέλμα» ἰσλαν. εἰς Πάτρας ἐκ Γροιλανδίας (μετὰ βακαλάου). «Ἄντα Γκορδόν» σουηδ. ἐξ Ἀργεντινῆς (μετὰ κατεψυγμένα). «Νυχάουγκ» νορβ. εἰς Πειραιᾶ ἐκ Νέας Ὑόρκης (μετὰ γενικά). «Λύρια» ἀγγλικὸν, ἐκ Περσικοῦ Κόλπου (μετὰ πετρέλαια). «Λόγκριου Βίκτορου» ἀμερ. ἐξ Ἀγ. Φραγκίσκου (μετὰ γενικά). «Ἐ-ὠργιος Οὐχλερ» ἀμερ. ἐκ Ν. Ὑόρκης (μετὰ γενικά). «Ἐμπάϊρ Στέϊτ» ἀμερ. ἐκ Φιλαδελφείας (μετὰ γενικά). «Ἑλληνικὴ Ἀκτὴ» ἐκ Νέας Ὑόρκης (μετὰ γενικά). «Ἐξέλλερ» ἀμερ. ἐκ Βαλτιμόρης (μετὰ γενικά). «Πρέστον» ἀγγλικὸν ἐκ Σουανζὺ (μετὰ γενικά). «Μπέκου» σουηδ. εἰς Πάτρας ἐξ Ἀμβούργου (μετὰ γενικά). «Σισίλιαν» ἀγγλ. ἐκ Μπέλφαστ (μετὰ γενικά) καὶ «Τίλια Γκόρδον» σουηδ. εἰς Πάτρας ἐκ Κάλμαρ (μετὰ ξυλείαν).

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

Διοικητής: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Σύνολον ἐνεργητικοῦ (31.8.1949) Δρχ. 1.323.376.350.582

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Τηλέφ. 30.011)

110 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ:

ΚΑΙΡΟΝ (RUE ADLY PACHA 34)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (RUE DE L'ANCIENNE BOURSE) 4

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐκτελοῦνται ὅλαι αἱ Τραπεζικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ τούσ, μᾶλλον συμφέροντας ὄρους

ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑΝ ΚΑΠΝΟΣ ΚΑΙ ΣΤΑΦΙΣ

Υπό του Συμβουλίου Εξωτερικού Έμπορίου, κατόπιν εισήγησης του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, άπεφασίσθη όπως έπιτραπή η διενέργεια ιδιωτικών ανταλλαγών μετά της Ολλανδίας και Αυστρίας.

Διά της ως άνω απόφασης προβλέπεται η εξαγωγή εις Ολλανδίαν καπνού και σταφίδος και εις Αυστρίαν καπνού, έναντι εισαγωγής εκ των εν λόγω χωρών ειδών άπολύτως χραισίων ήτοι βασικών και ειδών άνασυγκροτήσεως, άπαγορευομένης της εισαγωγής ειδών πολυτελείας.

Η εξαγωγή τόσο του καπνού όσο και της σταφίδος, δύναται να γίνη άνευ περιορισμού εις ποσότητα, υπό την αίρεσιν ότι έκαστη εξαγωγή θα ύπόκειται εις προηγουμένην έγκρισιν του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

Αι διενεργηθησόμεναι ανταλλαγαι θα ύπόκεινται εις έλεγχον εις τρόπον ώστε τώ δολλάριον να άποτιμάται εις 15.000 δραχμάς και η στερλίνα εις 42.000, ήτοι εις τήν άνεγνωρισμένην ίσοτιμίαν της δραχμής.

ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΡ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΙΑ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

Εις τώ Υπουργείον Εφοδιασμού συνεκροτήθη σύσκεψις υπό την προεδρίαν του κ. Βενιζέλου εις τήν όποιαν μετέσχον ο Υπουργός Εφοδιασμού κ. Αβέρωφ βουλευται της Βορείου Ελλάδος ως και άνώτεροι υπάλληλοι του Υπουργείου. Κατά τήν εν λόγω σύσκεψιν εξητάσθησαν διάφορα ζητήματα άφορώντα τάς ανάγκας της Βορείου Ελλάδος μετά των όποιων και τώ ζήτημα της ευρύτερας χρησιμοποίησεως των Έλληνικών λιγνιτών υπό των βιομηχανιών εις αντικατάστασιν μέρους των χρησιμοποιουμένων μέχρι τούδε πετρελαιοειδών άτινα εισάγονται εκ του εξωτερικού και διά τά όποια διατίθεται ίκανή ποσότης συναλλαγματος.

Η ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Η φυσιογνωμία της χρηματιστηριακής αγοράς χροεογράφων, καθ' όλην τώ λήξαν 15θήμερον (5-18|12|49), διτηρήθη ή ίδια περίπου, με τήν τού προηγουμένου 15θήμερου τιαυτότην.

Αρκετά, ούχ ήττον, είναι αι άξιαί, αίτινες, έξ ειδικών δι' έκάστην λόγω, υπεχώρησαν, έλαφρώς έως αισθητώς ένώ άλλαι διτηρήθησαν σταθεραί, εις τά προηγούμενα επίπεδα των τιμών των και αι ύπόλοιποι, αι περισσότεραι εις άριθμόν και εκ των μάλλον κερδοσκοπουμένων (ως Έθνικης Τραπεζής, Λιπασμάτων, Πυριτιδοποιείου, Χρωματουργείων κλπ.) άνετιμήθησαν εις επίπεδα, άτινα είναι αι άνώταται τιμαί τού λήγοντος έτους, ή άκόμη και άπό της άπελευθερώσεως και έντεθεν.

Αι συναφθείσαι κατά τώ 15θήμερον τούτοις μετρητοίς συναλλαγαι ήσαν κατά πολύ ζωηρότεραι και εις όγκον και εις έκτασιν, συγκρινόμεναι πρός εκείνας τού προηγουμένου 15 θήμερου, διεκυμάνθησαν δέ μεταξύ κατωτάτης και άνωτάτης τιμής (εις τας όποιας, διά τήν άκριβεστέραν άπεικόνισιν των κατεύθυνσεων της αγοράς, συνακολουθεί και ή τιμή κλεισίματος της τελευταίας συνεδριάσεως τού 15θήμερου) και κατηγορίας τίτλων ως εξής:

Εξωτερικά δάνεια. Έκ τούτων άξιόλογον κίνησιν είχον τά εξής, διακυμανθέντα ως άκολουθώς:

ΕΝΤΟΝΩΤΕΡΟΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟΣ ΑΓΩΝ ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΦΡΟΥΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Η Γ.Σ.Ε.Ε. ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Ο άπεργιακός άγών των εργαζομένων, μετά τώ πέρας της πρώτης φάσεως αυτού, κατά τόν όποιον κύριον θέμα ήτο ή αύξησις των μισθών και ήμερομισθίων κατά 40 οοο, έμφανίζει κατά τας ημέρας αυτές ποιάν τινά ύφεσιν. Η ύφεσις όμως αύτη, άπότοκος κυρίως των έορτών, τας όποιας διερχόμεθα και κατά τας όποιας κύριον έπικρατούν στοιχείον εις τας άμέσους διεκδικήσεις των εργαζομένων είναι ή χορήγησις τού 13ου μισθού ή τού δώρου των έορτών, δέν σημαίνει έγκατάλειψιν τού άρξαμένου άγώνος. Αντιθέτως δλαι αι συσσωρευόμεναι κατά τώ διάστημα τούτου προϋποθέσεις, μεταξύ των όποιων και ή πραγματοποιήσις διαφόρων αύξήσεων επί των τιμών ειδών πρώτης ανάγκης, όπως συνέβη με τήν τιμήν των σιγαρέττων, δεικνύουν ότι τώ ζήτημα των αύξήσεων των εργατοπαλληλικών άποδοχών θα τεθή εύθύς άμέσως μετά τας έορτάς και πάλιν επί τάπητος και μάλιστα με δεύτεραν μορφήν. Αι αύται επίσης αύξήσεις των τιμών ειδών πρώτης ανάγκης, άποδεικνύουν και τήν όρθότητα των άπόψεων της Γενικής Συνομοσπονδίας Έργατών, ότι άφ' ένός μεν αι αύξήσεις των μισθών και ήμερομισθίων των εργατοπαλληλικών είναι έπιτακτικώς αναγκαίαί, άφ' έτέρου δέ ότι αι αύξήσεις αύται δέν πρόκειται να είναι συνέπεια των αύξήσεων των εργατοπαλληλικών άποδοχών, άφού προηγουνται τούτων και δημιουργούν τήν ανάγκην της καλύψεως της προκυπτούσης διαφοράς. Κατά τώ διάστημα αυτό της άπεργιακής άναπαύλας, ή Διοίκησις της Γ.Σ.Ε.Ε., εν συνεργασία μετά της Διοικήσεως τού Ε.Κ.Α. και των εκπροσώπων των έπαρχιακών εργατικών κέντρων και όμοσπονδιών, προετοιμάζει τήν νέαν φάσιν

του άπεργιακού άγώνος των εργαζομένων, κατά τήν όποιαν, συμφώνως πρός άνακοίνωσιν ταύτης, θα είναι έντονώτερος της πρώτης φάσεως και θα θέσθ εις πρώτην γραμμήν πλην τού συνθήματος των αύξήσεων και τώ ζήτημα της αντιμεταπίσεως της δημιουργουμένης καταστάσεως εις βάρος της εργατοπαλληλικής τάξεως εκ της έπαναφοράς εις τήν έπιφάνειαν τού νομοσχεδίου περί όργάνου ρυθμίσεως των συλλογικών συμβάσεων και διαφορών. Τώ νομοσχεδίον τούτο, κατά τας ύποστηριζόμενας υπό της ΓΣΕΕ άπόψεις, άποτελεί νομοσχεδίον δεσμεύσεως των εργαζομένων και καταργήσεως κεκτημένων δικαιωμάτων, πρωταρχικώς δέ τού δικαιώματος της άπεργίας. Ως τιοιούτον δέ άντεργιακόν νομοσχεδίον πρόκειται να καταγγελθί υπό της ΓΣΕΕ εις τήν συγκροτηθείσαν νέαν συνδικαλιστικήν Διεθνή, ήδη δέ έγένητο σχετική τηλεγραφική ένήμερωσις τού εύρισκο-

μένου εις Παρισίους γενικού Γραμματέως της ΓΣΕΕ κ. Φ. Μακρή. Παράλληλως κατά τας ημέρας ταύτας ένεφανίσθη έντονος κίνησις διαμαρτυριών άπό μέρους διαφόρων εργατικών και υπαλληλικών κλάδων, έξ αιτίας της καθορισθείσης βάσεως χορηγήσεως τού έπίδοματος των έορτών, διά πολλούς των όποιων τούτο χορηγείται όχι βάσει των σημερινών άποδοχών των, αλλά επί βάσεως μειωμένης. Έντονωτέραν κίνησιν διαμαρτυριών ένεφάνισαν επί τώ ζήτηματος αυτού αι δημοσιοεπαλληλικάί όργανώσεις διά της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και ή Όμοσπονδία Προσωπικού Όργανισμών Δημοσίου Δικαίου, εις τούς όποιους τώ έπίδομα των έορτών δέν περιλαμβάνει και τήν τελευταίαν χορηγηθείσαν αύξησιν τού 30οοο. Οι σιδηροδρομικοί μάλιστα τού δικτύου των Σ.Ε.Κ. τήν διαμαρτυρίαν των ώθησαν μέχρι πραγματοποιήσεως 24ώρου άπεργίας.

ΠΩΣ ΚΑΘΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Δι' άποφάσεως τού Υπουργείου Έθνικής Οικονομίας καθορίζονται αι λεπτομέρειαι της έλευθέρας εξαγωγής έλαίου κατόπιν άδείας της Τραπεζής της Ελλάδος ως άκολουθώς:

Εις τώ υπό εξαγωγήν έλαιόλαδον δέν τίθεται ούδεις περιορισμός, πλην τού έλέγχου επί της τιμής εξαγωγής.

Η εξαγωγή άφορά τώ έλεύθερον έλαιόλαδον ήτοι τώ διατιθέμενον έλεύθερος εις τώ έμπόριον και ούχι τώ εκ τού παρακρατήματος προερχόμενον (δεσμευμένον).

Διά τήν εξαγωγήν τού δεσμευμένου έλαιολάδου υπό τού κράτους απαιτείται άδεια τού Υπουργείου Έθνικής Οικονομίας.

Δι' άμφοτέρας τας περιπτώσεις εξαγωγής (δεσμευμένου και έλευθέρου έλαίου) αι τιμαί εξαγωγής πρέπει να είναι σύμφωνοι πρός τας διεθνείς τιοιούτας, ίνα έκδοθί ή σχετική άδεια.

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΤΥΡΟΣ

Υπό τού Υπουργείου Έθνικής Οικονομίας έδόθη εις Τράπεζαν της Ελλάδος έντολή όπως άναστείλη τώ άνοιγμα πιστώσεων δι' εισαγωγήν τυρού έξ Ιταλίας.

παιτείται άδεια τού Υπουργείου Έθνικής Οικονομίας.

Δι' άμφοτέρας τας περιπτώσεις εξαγωγής (δεσμευμένου και έλευθέρου έλαίου) αι τιμαί εξαγωγής πρέπει να είναι σύμφωνοι πρός τας διεθνείς τιοιούτας, ίνα έκδοθί ή σχετική άδεια.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΥΖΑΝ

Κατόπιν έγγραφου έντολής τού ύπουργού Εφοδιασμού κ. Αβέρωφ, καθητήσθη επιτροπή πραγματογνωμοσύνης υπό τού Έμπορικού και Βιομηχανικού Έπιμελητηρίου Πειραιώς διά τήν εξέτασιν των όρων της συμβάσεως σχετικώς με τήν αγοράν υπό τού Δημοσίου τού κομισθέντος εις Πειραιά φορτίου εκ 3.600 τόννων όρυζης έξ Αμερικής.

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

3 Δεκεμβρίου. — Συνεχίζονται αι κλαδικαί άπεργιαί.

— Η Κυβέρνησις μελετά τήν αύξησιν των κατωτάτων ήμερομισθίων.

10 Δεκεμβρίου. — Αναστέλλεται ή άπεργία των δημ. υπαλληλων.

— Έληξαν αι έργασιαί της Γεν. Συνελεύσεως τού Ο. Η. Ε.

11 Δεκεμβρίου. — Εις Καλάβρυτα έτελέσθη μνημόσυνον των σφαιγιασθέντων.

— Επισπεύδονται αι βουλευτικαί έκλογαί.

12 Δεκεμβρίου. — Εις Καβάλαν συνήλθε τώ περιφερειακόν συνέδριον άνορθώσεως.

13 Δεκεμβρίου. — Θα συνεχισθί ή στρατ. βοήθεια πρός τήν Ελλάδα.

— Συνιστάται επιτροπή έλέγχου κόστους της παραγωγής.

14 Δεκεμβρίου. — Η Έργατική Κυβέρνησις της Αυστραλίας ήτήθη εις τας έκλογαίς.

— Η Κυβέρνησις τού Ισραήλ άγνοεί τας άποφάσεις περί διεθνοποίησεως της Ίερουσαλήμ.

15 Δεκεμβρίου. — Οι κ. κ. Γκραίντντ και Πόρτερ άνεχώρησαν διά Παρισίους.

16 Δεκεμβρίου. — Έτοιμάζεται τώ διάταγμα της άρσεως τού στρατ. νόμου.

— Ο Κοστώφ κατεδικάσθη έν Βουλγαρία εις θάνατον.

17 Δεκεμβρίου. — Οι Βασιλείς παρέστησαν εις τας έγκαίνιας της άποκαταστάσεως της σιδηροδρομικής γραμμής εκ Αθηνών - Θεσσαλονίκης.

18 Δεκεμβρίου. — Διευτώθησαν αι τροποποιήσεις τού νέου τάγματος.

19 Δεκεμβρίου. — Λαμβάσθη συνταγματική πρόνοια διά τήν χύρωσιν των έν Ελλάδα ξένων φαλαίων.

20 Δεκεμβρίου. — Υπευθύν τώ διάταγμα άρσεως τού στρ. νόμου — Έπεβλήθη τώ νέον Καθεστώς εις τήν Συρίαν.

21 Δεκεμβρίου. — Ο Κινήτης της Κύπρου έχρακτήριον λήξαν τώ ζήτημα τού δημοψηφιστός διά τήν Ένωσιν.

22 Δεκεμβρίου. — Η Έρχια Κύπρου προχωρεί εις τώ ψήφισμα.

— Έτεματίσθη ή έπεξεργασίς νέου Συντάγματος.

23 Δεκεμβρίου. — Τώ Σύνταγμα και ό έκλογικός νόμος τετέθησαν εις τήν Βουλήν.

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΑΔΕΙΩ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗΝ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ

Υπό τού Υπουργού Έθνικής Οικονομίας ύπεγράφη άπόφασις της όποιας έξουσιοδοτείται ή πεξα της Ελλάδος όπως έκδώσιν άδειας εξαγωγής έλαιολάδου.

Παράλληλως συνεστήθη επιτροπή έξ αντιπροσώπων των ύποτιμών Έθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Γεωργίας, Εφοδιασμού Συντονισμού, της Τραπεζής, Ελλάδος ως και εκπροσώπων Συνδέσμου Έξαγωγέων και Κοινοπραξίας των Γεωργικών εταιρισμών. Έργον της όποις είναι ή παρακολουθησις των έξωτερικόν διαμορφουμένων τής ζητήσεως τού προέχοντος έξωτερικόν και έν γενεί ή γνώδοτις επί παντός ζητήματος ρώντες τήν εξαγωγήν τού έλαιου.

ΤΟ ΕΙΣΑΓΟΓΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑ

Υπό τού Υπουργού Έθνικής Οικονομίας κ. Μαύρου ύπεγράφη άπόφασις διά τής όποις παρατείνεται ή ισχύς της ληξάσης υπ' αριθ. 1 προγενεστέρας άποφάσεως δια τήν άνοιγείσας πιστώσεις μέχρι 25ης Νοεμβρίου πρός άπόκτησιν εισαγωγικού δικαιώματος έξ ιδίων ανταλλαγών ως άριζέτο διά τήν άνω άποφάσεως.

Η δοθείσα παράτασις λήγει 31ην Δεκεμβρίου διά προεισαγείτων και τήν 31ην Ιανουαρίου τας άλλας περιπτώσεις.

ΑΙ ΑΓΟΡΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Εις γενομένην εις τώ Υπουργείο Εφοδιασμού σύσκεψιν κατά τήν όποιαν παρέστησαν και εκπρόσωποι των έμπορικών όργανώσεων ό θυντής των Άγορών Έξωτερικου Ριμάκης κατετόπισεν τούς έσώπους τού έμπορικού κόσμου τού τρόπου κατά τόν όποιον γίνονται αι αγοραι των διαφόρων υπό τού Δημοσίου, προκειμένου έξετασθί τώ ένδεχόμενον της λήψεως των εισαγωγών των ειδών υπό τού ιδιωτικού όριου.

ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ ΕΞ ΕΛΒΕΤΙΑΣ

Υπό της Εκτελεστικής Έπιτροπής τού Συμβουλίου Εξωτερικού Έμπορίου έλήθη άπόφασις διά τής όποιας καθορίζεται όπως αι εξαγωγαι έξ Έλβετίας, αίτινες δέον να πληρώνονται εις Κρατικόν συνάλλαγμα, θα περιορισθόν εις πολύ μικρά ποσά και δι' άπολύτως αναγκαία είδη και μη δυνάμενα ν' άγορασθώσιν εις άλλην χώραν.

Table with 4 columns: Κατωτάτη, Ανωτάτη, Κλείσιμον, and values for various commodities like 1881-1884, Μονοπωλίον, Παγίου, Λαρίσης, etc.

Table with 4 columns: Κατωτάτη, Ανωτάτη, Κλείσιμον, and values for foreign currencies like Ελλάδα, Αθηνών, Εθνικής, Εμπορικής, etc.

Η αγορά χρυσής λίρας. Έν τώ Χρηματιστηρίω Αθηνών έγένηντο συναλλαγαι, κατά τώ λήξαν 15θήμερον (5-18|12|49), μεταξύ κατωτάτης τιμής δραχμών 226.200 και άνωτάτης 226.500, με κλείσιμον 226.500, δι' έκάστην χρυσήν λίραν Άγγλίας. Έν τή άνεπιστήμω αγορά έ διεκυμάνθη αύτη, κατά τώ λήξαν 15θήμερον, μεταξύ κατωτάτης 226.000 και άνωτάτης 226.700, με κλείσιμον

226.500, δι' έκάστην χρυσήν λίραν. Κατά τώ 15θήμερον τούτο σπανίως έχρειάσθη ή ρυθμιστική έπέμβασις της Τραπεζής της Ελλάδος έν τή έλευθέρα αγορά τής χρυσής λίρας.

Βιομηχανικά κλπ. άξιαί.

Έκ των μάλλον κερδοσκοπουμένων άξιων τούτων άξιόλογον κίνησιν είχον αι εξής, διακυμανθείσαι ως άκολουθώς:

Table with 4 columns: Ανωτάτη, Κατωτάτη, Κλείσιμον, and values for various stocks like Ηλεκτρ. Σιδ., Λιπασμάτων, Πυριτιδοπ., etc.